

Reformationsbibeln

Andra Moseboken

Svenska Reformationsbibelsällskapetets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provtgåva utgiven såsom särtryck
11 juli 2009*

revision Q

Andra Moseboken

Exodus

1 Kapitlet

Israeliterna blir slavar i Egypten.

Detta är namnen på Israels barn, som kom till Egypten tillsammans med Jakob. Var och en med sitt hushåll: 1 Mos. 46:8.

2. Ruben, Simeon, Levi, Juda,

3. Isaskar, Sebulon, Benjamin,

4. Dan, Naftali, Gad, Aser.

5. Alla de personer* som härstammade från Jakobs liv** var sjuttio personer*. Josef var redan i Egypten. *KXII: själar. **bokst. Jakobs höfter. KXII: länd. 1 Mos 46:27. 5 Mos 10:22.

6. Och Josef dog och alla hans bröder och hela den generationen.

7. Och Israels barn var fruktsamma och växte till mycket. De förökade sig och blev mycket talrika så att landet blev uppfyllt av dem. 1 Mos. 12:2, 28:3. Ps. 105:24. Apg. 7:17.

8. Och det uppstod en ny kung över Egypten, en som inte kände till Josef.

9. Han sade till sitt folk: Se, Israels barns folk är fler och mäktigare än vi.

10. Kom, låt oss gå klokt till väga med dem, så att de inte förökar sig. För om det skulle hända att det bröt ut ett krig, kunde de förena sig med våra fiender och strida mot oss och dra upp ut från landet.

11. Därför satte man arbetsfogdar över dem för att de skulle plåga dem

med deras bördor*. Och de byggde åt farao förrådsstäderna, Pitom och Raamses. *KXII: slavarbete.

12. Men ju mer man plågade dem, desto mer förökade de sig och desto mer spred de ut sig. Och de var bedrövade* på grund av Israels barn. *KXII: hätska vid Israels barn.

13. Och egyptierna tvingade Israels barn till obarmhärtigt slaveri.

14. De gjorde deras liv bittert av det tunga slavarbetet med lera och tegel och med alla slags arbeten på fälten och med alla arbeten, som de obarmhärtigt tvingade dem att göra.

15. Och kungen i Egypten talade till de hebreiska barnmorskorna, den ena hette Sifra och den andra hette Pua,

16. och han sade: När ni hjälper de hebreiska kvinnorna då de skall föda, se då efter: Är det en son så döda honom, men är det en dotter så låt henne leva.

17. Men barnmorskorna fruktade Gud och gjorde inte som den egyptiske kungen hade befallt* dem utan lät pojkarna** leva. *KXII: sade dem. **KXII: barnen.

18. Då kallade den egyptiske kungen barnmorskorna till sig och sade till dem: Varför har ni gjort detta och låtit pojkarna* leva? *KXII: barnen.

19. Barnmorskorna svarade farao: De hebreiska kvinnorna är inte såsom de egyptiska, utan de är

livskraftiga*. Innan barnmorskan kommer till dem har de fött.

*KXII: hårda kvinnor.

20. Därför lät Gud det gå väl för barnmorskorna och folket växte till och förökade sig kraftigt.

21. Och eftersom barnmorskorna fruktade Gud, gjorde han hus åt dem.

22. Då befallde faraos allt sitt folk och sade: Alla nyfödda söner som föds skall ni kasta i floden, men alla döttrar skall ni låta leva.

Apg. 7:19.

2 Kapitlet

Moses födelse, räddning och flykt.

En man av Levis släkt gick bort och tog till hustru en Levis dotter.

2 Mos. 6:20. 4 Mos. 26:59.

2. Och kvinnan blev havande och födde en son, och då hon såg att det var ett vackert barn, gömde hon honom i tre månader.

1 Krön. 6:3 Apg. 7:20. Hebr. 11:23.

3. Då hon inte längre kunde hålla honom gömd, tog hon en ark* av papyrusgräs och strök på jordbeck och tjära** och lade barnet i den och satte den i vassen vid stranden av floden.

*KXII: kista. **KXII: lera.

Apg. 7:20. Hebr. 11:23.

4. Och hans syster hade ställt sig på avstånd för att få se hur det skulle gå med honom.

5. Och faraos dotter kom för att bada i floden, och hennes hovdamer gick utmed floden. När hon fick se arken* i vassen, sände hon sin tjänarinna dit för att hämta den.

*KXII: kistan.

6. När hon öppnade den fick hon

se barnet, och se, barnet grät. Och hon tyckte synd om honom och sade: Detta är ett av de hebreiska barnen. 7. Då sade hans syster till faraos dotter: Skall jag gå och kalla hit en hebreisk amma som kan amma barnet åt dig?

8. Faraos dotter sade till henne: Gå. Och flickan gick och kallade dit barnets mor.

9. Då sade faraos dotter till henne: Ta detta barn och amma det åt mig och jag skall ge dig lön för det. Och kvinnan tog barnet och ammade det.

10. Och barnet växte upp*, och hon förde honom till faraos dotter, och han blev hennes son. Och hon gav honom namnet Mose** för ur vattnet har jag dragit upp honom, sade hon.

*KXII: när barnet hade blivit stort.

**bokst. dra upp.

11. Och det hände sig vid den tiden när Mose hade blivit vuxen, att han gick ut till sina bröder och såg deras bördor. Och han såg en egyptier som slog* en hebré, en av hans bröder.

*Hebr. nakah = slå, slå ihjäl.

Apg. 7:23. Hebr. 11:24-25.

12. Då tittade han sig omkring och när han såg att det inte fanns någon människa där, slog* han ihjäl egyptiern och gömde honom i sanden.

*Hebr. nakah = slå, slå ihäl.

13. Och när han gick ut den andra dagen, se, då slogs två hebreiska män med varandra, och han sade till den som gjorde orätt: Varför slår du din landsman*?

*KXII: nästa.

14. Denne svarade: Vem har satt dig till ledare och domare över oss? Tänker du döda mig som du dödade egyptiern? Då blev Mose rädd och sade: Sannerligen,

denna sak har blivit känd.

15. När farao fick höra om det som hade hänt sökte han efter att döda Mose. Men Mose flydde undan faraos ansikte och uppehöll sig i Midjans land. Där satte han sig ner vid en brunn.

16. Prästen i Midjan hade sju döttrar. De kom för att ösa upp vatten och fylla hoarna för att vattna sin fars får.

17. Då kom herdarna och drev bort dem, men Mose stod upp och hjälpte dem och vattnade deras får.

18. Och då de kom till Reguel, deras far, sade han: Varför kom ni hem så tidigt i dag?

19. De sade: En egyptier befriade* oss från herdarnas händer och öste också upp vatten åt oss och vattnade fåren.

*KXII: hjälpte.

20. Och han sade till sina döttrar: Var är han? Varför lämnade ni mannen där? Bjud in honom att äta bröd med oss.

21. Och Mose samtyckte till att stanna hos mannen, och han gav åt Mose sin dotter Sippora.

22. Och hon födde en son, och han kallade hans namn Gersom, för han sade: Jag har blivit en främling i ett främmande land¹.

2. Mos. 18:3.

23. Åren gick och det hände att kungen i Egypten dog. Och Israels barn suckade på grund av sitt slaveri. De ropade och deras rop nådde upp till Gud på grund av slaveriet.

⁴Mos. 20:16. ⁵Mos. 26:7.

24. Och Gud hörde deras klagan, och Gud kom ihåg sitt förbund med Abraham, Isak och Jakob.

25. Och Gud såg till Israels barn, och Gud lät sig vårda* om dem.

*KJV: beaktade.

3 Kapitlet

HERREN uppenbarar sig för Mose i en brinnande buske och kallar honom att föra Israels barn ut ur Egypten.

Mose vaktade fåren åt sin svärfar Jetro, prästen i Midjan. Och han förde fåren bortom öknen och kom till Guds berg, till Horeb.

2. Och HERRENS ängel uppenbarade sig för honom i en eldslåga från mitten av en buske. Och han såg att busken brann av elden, men busken brann inte upp.

Mark. 12:26. Luk. 20:37. Apg. 7:30.

3. Och Mose sade: Jag skall gå dit och se denna mäktiga syn, varför busken inte brinner upp.

4. När HERREN såg att han gick bort för att se efter, kallade Gud honom ut från mitten av busken och sade: Mose! Mose! Och han svarade: Här är jag.

5. Och han sade: Kom inte nära denna plats! Ta av dig dina skor, för platsen du står på är helig mark.

Jos. 5:15. Apg. 7:33.

6. Vidare sade han: Jag är din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud. Och Mose täckte för sitt ansikte, för han fruktade att se på Gud.

Matt. 22:32. Mark. 12:26. Luk. 20:37. Apg. 7:30-32.

7. Och HERREN sade: Sannerligen, jag har sett hur mitt folk lider i

¹KXII tillägger: Och hon födde ännu en son. Den kallade han Elieser och sade: Min fars Gud är min hjälpare och han har frälst mig ur faraos händer.

Egypten, och jag har hört deras rop över sina förtryckare, för jag vet om deras plågor.

Apg. 7:34.

8. Och jag har stigit ner för att befria dem från egyptiernas hand och föra dem upp från det landet till ett gott och vidsträckt land, till ett land som flyter av mjölk och honung, till den ort, där kananeer, hetiter, amoreer, perisseer, hiveer och jebusiter bor.

9. Och se, eftersom ropet från Israels barn nu har nått mig och jag också har sett hur egyptierna plågar och förtrycker dem,

10. därför gå nu. Jag sänder dig till farao för att du skall föra mitt folk, Israels barn, ut ur Egypten.

Ps. 105:26. Apg. 7:6-7.

11. Men Mose sade till Gud: Vem är jag, att jag skulle gå till farao och föra Israels barn ut ur Egypten?

12. Han sade: Sannerligen jag skall vara med dig och detta skall vara ett tecken för dig att jag har sänt dig. När du har fört folket ut ur Egypten, skall ni tjäna* Gud på detta berg. *KXII: offra.

13. Mose sade till Gud: Se, när jag kommer till Israels barn och säger till dem: Era faders Gud har sänt mig till er och de säger till mig: Vad är hans namn? Vad skall jag då säga till dem?

14. Och Gud sade till Mose: JAG ÄR DEN JAG ÄR. Och han sade: Så skall du säga till Israels barn: JAG ÄR har sänt mig till er. 2 Mos. 6:3. 4 Mos. 23:19. Ps 14:1. Märk. 14:62. Rom. 14:11. Jak. 2:19. Upp 1:4f.

15. Och Gud sade ytterligare till Mose: Så skall du säga till Israels barn: HERREN, era faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt mig till er. Detta är mitt namn för evigt och så skall jag kommas ihåg

från släkte till släkte.

16. Gå och samla de äldste i Israel och säg till dem: HERREN, era faders Gud, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, har uppenbarat sig för mig och sagt: Sannerligen jag har sett till er och sett vad man har gjort mot er i Egypten.

17. Och jag har sagt: Jag skall föra er upp från lidandet i Egypten till kananeernas, hetiternas, amoreernas, perisseernas, hiveernas och jebusiternas land, till ett land som flyter av mjölk och honung.

18. Och de skall höra på din röst och du och de äldste i Israel skall gå in till kungen i Egypten och ni skall säga till honom: HERREN, hebreernas Gud, har uppenbarat sig för oss. Nu ber vi dig, tillåt oss att gå tre dagsresor in i öknen så att vi kan offra åt HERREN, vår Gud.

19. Men jag vet* att kungen i Egypten inte skall tillåta er att gå inte ens genom mäktig** hand. *KJV: är säker på. **KXII: utom genom stora under.

20. Därför skall jag räcka ut min hand och slå Egypten med alla slags under, som jag skall göra där*. Därefter skall han släppa er. *KJV: i dess mitt.

21. Och jag skall låta detta folk finna nåd för egyptiernas ögon. Och det skall ske när ni ger er i väg att ni inte skall behöva gå tomhänta.

1 Mos 15:14. 2 Mos. 11:2, 12:35.

22. Utan varje kvinna skall be* sin grannkvinna eller den kvinna som bor i hennes hus, om silverföremål, guldföremål och kläder, som ni skall sätta på era söner och döttrar. Så skall ni ta byte från egyptierna. *KJV: låna.

4 Kapitlet

Mose får makt av HERREN att göra under. Moses ursäkt, möter Aron.

Mose svarade och sade: Men se, de kommer inte tro mig, och de kommer inte höra på min röst. Utan de kommer att säga: HERREN har inte uppenbarat sig för dig.

2. HERREN svarade honom: Vad är det som du håller i din hand? Han svarade: En stav.

3. Och han sade: Kasta den på marken! Och han kastade den på marken och den förvandlades till en orm. Och Mose flydde för den.

4. Och HERREN sade till Mose: Räck ut din hand och ta den i stjärten. Då räckte han ut sin hand och grep den, och den förvandlades till en stav i hans hand.

5. Därför skall de tro, att HERREN, deras faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har uppenbarat sig för dig.

6. Och HERREN sade ytterligare till honom: Stick din hand i din barm. Och han stack sin hand i sin barm, och när han drog ut den, se, då var hans hand spetälsk som snö.

7. Och han sade: Stick tillbaka din hand i din barm. Och han stack sin hand tillbaka i sin barm och drog ut den ur sin barm, och se, den var åter lik hans övriga kropp.

8. Och det skall ske, om de inte skulle tro dig eller lyssna* vad du säger vid det ena tecknet, så skall de tro vad du säger vid det andra tecknet. *KXII: lyda.

9. Och det skall ske, om de inte tror dessa två tecken och inte lyssnar på din röst, att du skall ta vatten ur floden och hälla ut det på det torra, och då skall vattnet, som du har tagit upp ur floden, förvandlas till blod på det torra.

10. Då sade Mose till HERREN: O min Herre, jag är ingen talför man. Varken tidigare och inte heller från den stund du har talat till din tjänare, utan jag är trög till att tala och har en trög tunga. 2 Mos. 6:12, 30. Jer. 1:6.

11. Men HERREN sade till honom: Vem har gett människan hennes mun, eller vem har gjort den stumme eller den döve, den seende eller den blinde? Är det inte jag, HERREN?

12. Därför, gå nu, så vill jag vara med din mun och lära dig vad du skall säga. Matt. 10:19-20. Mark. 13:11.

13. Men han svarade: O, min Herre, jag ber dig, sänd bud* med någon annan som du vill sända. *KJV: genom handen.

14. Då upptändes HERRENS vrede mot Mose, och han sade: Har du inte din bror Aron, leviten? Jag vet att han kan tala. Och se, han kommer också ut för att möta dig, och när han får se dig skall han känna glädje i sitt hjärta.

15. Och du skall tala till honom och lägga orden i hans mun, och jag skall vara med din mun och med hans mun och lära er vad ni skall göra. 2 Mos. 7:2.

16. Och han skall tala i ditt ställe till folket, och han skall vara din mun, och du skall vara för honom istället för Gud.

17. Och denna stav skall du ta i din hand, och med den skall du göra tecken.

18. Och Mose gick tillbaka till sin svärfar, Jetro, och sade till honom:

Jag ber dig, låt mig gå tillbaka till mina bröder som är i Egypten för att se om de ännu lever. Och Jetro sade till Mose: Gå i frid.

19. Och HERREN sade till Mose i Midjan: Gå tillbaka till Egypten, ty alla de män som stod efter ditt liv är döda.

Matt. 2:20.

20. Och Mose tog sin hustru och sina söner och satte dem på en åsna och vände tillbaka till Egyptens land. Och Mose tog Guds stav i sin hand.

21. Och HERREN sade till Mose: Se till, när du kommer tillbaka till Egypten, att du gör alla de under inför farao, som jag har lagt i din hand. Men jag skall förhärda hans hjärta, så att han inte släpper folket.

2 Mos. 14:4. Rom. 9:18.

22. Och du skall säga till farao: Så säger HERREN: Israel är min förstfödde son,

23. Jag säger till dig: Låt min son gå för att han må tjäna mig. Om du vägrar mig det, se, då skall jag döda din förstfödde son.

2 Mos. 11:4-5.

24. Under resan hände det på ett viloställe att HERREN mötte honom och sökte* döda honom. *KXII: ville.

25. Då tog Sippora en vass flintsten och skar bort sin sons förhud och kastade den för hans fötter och sade: Du är sannerligen en blodsbrudgum för mig.

1 Mos. 17:14. Jos. 5:2.

26. Så låt han honom gå. Då sade hon: En blodsbrudgum* är du för omskärelsens skull. *KJV: blodtörstig äkta man.

27. Och HERREN sade till Aron: Gå och möt Mose i öknen. Och han gick och mötte honom vid Guds berg och kysste honom.

28. Och Mose berättade för Aron

allt som HERREN hade talat när han sände honom och om alla tecken som han hade befallt honom.

29. Och Mose och Aron gick och församlade alla de äldste bland Israels barn.

30. Och Aron talade om alla de ord som HERREN hade sagt till Mose, och gjorde tecknen inför folkets ögon.

31. Och folket trodde. Och när de hörde, att HERREN hade sett till Israels barn och sett deras lidande, föll de ner och tillbad.

5 Kapitlet

Mose inför farao. Förtrycket ökar. Mose klagar.

Därefter gick Mose och Aron in och sade till farao: Så säger HERREN, Israels Gud: Släpp mitt folk, så att de kan hålla högtid åt mig i öknen.

2. farao svarade: Vem är HERREN, att jag skulle lyda* hans röst och släppa Israel? Jag känner inte HERREN och inte heller tänker jag släppa Israel. *KXII: höra.

3. De sade: Hebreernas Gud har uppenbarat* sig för oss. Vi ber dig, låt oss få gå tre dagsresor in i öknen och offra åt HERREN vår Gud, för att han inte skall komma över oss med pest eller svärd. *KXII: kallat oss. 2 Mos. 3:18.

4. Då sade kungen i Egypten till dem: Mose och Aron, varför drar ni bort folket från deras arbete? Gå till era arbeten*! *KJV: bördor.

5. Ytterligare sade farao: Se, folket har nu blivit talrikt i landet, och ni vill få dem att upphöra med sina arbeten*.

*KJV: bördor.

6. Och farao befalldes samma dag fogdarna över folket och dess tillsyningsmän och sade:

7. Härefter skall ni inte ge folket halm till att göra tegel som förut. Låt dem själva gå och skaffa sig halm.

8. Men samma antal tegel skall ni lägga på dem som förut, utan något avdrag för de är lata. Det är därför som de ropar och säger: Låt oss gå och offra åt vår Gud.

9. Låt mer arbete bli lagt på männen, så att de får något att göra och inte aktar på tomma ord*.

*KXII: lögnaktigt tal.

10. Då gick folkets fogdar och dess tillsyningsmän ut till folket och sade: Så säger farao: Jag skall inte ge er halm.

11. Gå själva och skaffa er halm varhelst ni kan finna det, men någon minskning av ert arbete blir det inte.

12. Då spred sig folket över hela Egyptens land för att samla strå istället för halm.

13. Och fogdarna drev på dem och sade: Fullgör ert arbete, er dagliga kvot, som när ni hade halm.

14. Och de tillsyningsmän av Israels barn, som faraos fogdar hade satt över dem, blev slagna och ställda till svars: Varför har ni varken igår eller idag uppfyllt era kvoter och tillverkat lika mycket tegel som förut?

15. Då kom Israels barns tillsyningsmän och ropade till farao och sade: Varför gör du så mot dina tjänare?

16. Ingen halm ger man dina tjänare,

men de säger till oss: Gör tegel, och se, dina tjänare blir slagna, fast skulden ligger hos ditt eget folk.

17. Farao svarade: Ni är lata, lata är ni. Därför säger ni: Låt oss gå och offra åt HERREN.

18. Därför, gå nu och arbeta! Någon halm skall ni inte få, men det bestämda antalet tegel måste ni ändå lämna.

19. Och tillsyningsmännen för Israel barn insåg att det var illa ställt för dem, eftersom det hade blivit sagt: Ni får inte minska på den dagliga mängden tegel.

20. När de kom ut från farao träffade de Mose och Aron, som stod där för att möta dem.

21. Och de sa till dem: Må HERREN se på er och döma, därför att ni har gjort vår lukt stinkande i faraos ögon och i hans tjänarens ögon och satt ett svärd i deras hand för att döda oss.

22. Och Mose vände sig på nytt till HERREN och sade: Herre, varför gör du så illa emot detta folk? Varför har du sänt mig?

23. Ända sedan jag gick in till farao för att tala i ditt namn, har han ännu hårdare plågat folket, och du har inte alls räddat ditt folk.

6 Kapitel

Nya löften om Guds hjälp. Moses och Arons släkttregister.

Då sade HERREN till Mose: Nu skall du få se vad jag skall göra med farao. Ty genom en stark hand skall han släppa dem, och genom

en stark hand skall han driva dem ut ur sitt land.

2. Och Gud talade till Mose och sade till honom: Jag är HERREN¹.

3. Jag uppenbarade mig för Abraham, för Isak och för Jakob såsom Gud den Allsmäktige, men under mitt namn HERREN¹ gjorde jag mig inte känd för dem. 1 Mos. 17:1, 26:24. Jer. 6:3.

4. Och jag har slutit mitt förbund med dem för att jag skulle ge dem Kanaans land, landet för deras pilgrimsfärd, där de var främlingar.

5. Och jag har hört Israels barns jämmer, de som egyptierna håller i slaveri, och jag har kommit ihåg mitt förbund.

6. Säg därför till Israels barn: Jag är HERREN¹, och jag skall föra er ut från egyptiernas bördor och befria er från slaveriet och återlösa er med uträckt arm och med stora straffdomar.

7. Och jag skall ta er till mitt folk och vara er Gud. Och ni skall veta* att jag är HERREN¹, er Gud, som för er ut från egyptiernas bördor. *KXII: erfara.

8. Och jag ska föra er in i det land som jag med upplyft hand lovade ge till Abraham, Isak och Jakob. Jag ska ge er det till arvedel. Jag är HERREN¹.

9. Mose sade allt detta till Israels barn, men de lyssnade inte på grund av deras andes kval* och det hårda arbetet. *KXII: ångest.

10. Och HERREN¹ talade till Mose och sade:

11. Gå in och tala till farao, kungen i Egypten, att han låter Israels barn lämna hans land.

12. Och Mose talade inför HERREN¹ och sade: Se, Israels barn lyssnade inte på mig. Hur skall då farao lyssna på mig, jag som har oomskurna läppar? 2 Mos. 4:10.

13. Och HERREN¹ talade till Mose och till Aron och gav dem befallning till Israels barn och till farao, kungen i Egypten, om att föra Israels barn ut ur Egyptens land.

14. Dessa är huvudmännen för deras familjer. Sönerna till Ruben, Israels förstföddes, var Hanok, Pallu, Hesron och Karmi. Dessa är Rubens släkter. 1. Mos. 46:9. 4 Mos. 26:5. 1 Krön. 5:3.

15. Simeons söner var Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Soar och Saul, en kananeisk kvinnas son. Dessa är Simeons släkter.

16. Och dessa är namnen på Levis söner, efter deras födelseordning: Gerson, Kehat och Merari. Och Levis levnadsålder blev 137 år.

1 Mos.46:11. 4 Mos. 3:17, 26:57. 1 Krön. 6:1. 23:6.

17. Gersons söner var Libni och Simei, efter deras släkter. 1 Krön. 6:17.

18. Kehats söner var Amram, Jishar, Hebron och Ussiel. Och Kehats levnadsålder blev 133 år.

19. Meraris söner var Mahli och Musi. Dessa är Levis släkter, efter deras födelseordning. 4 Mos. 26:58. 1 Krön. 6:19.

20. Amram tog sin fars syster Jokebed till hustru, och hon födde åt honom Aron och Mose. Och Amrams levnadsålder blev 137 år. 4 Mos. 26:59.

21. Jishars söner var Kora, Nefeg och Sikri. 4 Mos. 16:1. 1 Krön. 6:37-38.

22. Ussiels söner var Misael, Elsafan och Sitri. 3 Mos. 10:4. 4 Mos. 3:30.

¹När gudsnamnet JHWH står i grundtexten skrivs HERREN med stora bokstäver, vilket skedde redan i 1541 års Bibel. Det är en utbredd uppfattning bland många judar, att grundtextens JHWH anger med vokaltecken att gudsnamnet inte skall uttalas utan anges med ersättningsordet "Adonaj", som betyder Herren.

23. Aron tog sig Eliseba, Amminadabs dotter, Nahsons syster, till hustru, och hon födde åt honom Nadab, Abihu, Eleasar och Itamar. 3 Mos. 10:4. 4 Mos. 3:1-2.

24. Koras söner var Assir, Elkana och Abiasaf. Dessa är de koraitiska släkterna. 1 Krön. 6:22f.

25. Eleasar, Arons son, tog sig hustru av Putiels döttrar, och hon födde åt honom Pinehas. Dessa är huvudmännen för leviternas familjer efter deras släkter. 4 Mos. 25:7. Jos. 24:33. Ps. 106:30.

26. Det var denne Aron och denne Mose, till vilka HERREN sade: För ut Israels barn ur Egyptens land, efter sina häravdelningar. Apg. 7:36.

27. Dessa var de som talade med farao, kungen i Egypten, att de skulle föra Israels barn ut från Egypten, nämligen Mose och Aron.

28. Och det skedde på den dagen då HERREN talade till Mose i Egyptens land,

29. att HERREN talade till Mose och sade: Jag är HERREN. Tala till farao, kungen i Egypten, allt vad jag säger till dig.

30. Och Mose svarade inför HERREN: Se, jag har oomskurna läppar, hur skall farao lyssna på mig?

7 Kapitlet

Undret med Moses stav. Första tecknet. Vattnet förvandlas till blod.

HERREN sade till Mose: Se, jag har satt dig till en gud för farao, och Aron din bror skall vara din profet. 2 Mos. 4:15-16.

2. Du skall tala allt det jag befäller dig. Och Aron din bror, skall tala till farao att han släpper Israels barn ut från sitt land.

3. Jag skall förhärda faraos hjärta och mångfaldiga* mina tecken och mina under i Egyptens land.

*KXII: göra många tecken och under.

4. Men farao skall inte lyssna på er, så att jag kan lägga min hand på Egypten och föra mina härskaror och mitt folk, Israels barn, ut ur Egyptens land, genom stora straffdomar.

5. Och egyptierna skall erfara, att jag är HERREN, när jag räcker ut min hand över Egypten och för Israels barn ut från dem.

6. Och Mose och Aron gjorde, såsom HERREN hade befallt dem, så gjorde de.

7. Och Mose var 80 år gammal, och Aron var 83 år gammal när de talade till farao.

8. Och HERREN talade till Mose och Aron och sade:

9. När farao talar och säger till er: Visa ett under, så skall du säga till Aron: Tag din stav och kasta den framför farao så skall den bli till en orm.

10. Då gick Mose och Aron in till farao och gjorde såsom HERREN hade befallt dem. Och Aron kastade sin stav framför farao och framför hans tjänare, och den blev en orm.

11. Då lät farao kalla till sig sina visa och sina trollkarlar, och även de egyptiska spåmännen, gjorde detsamma genom sin svartkonst. 1 Mos. 41:8. 2 Tim. 3:8.

12. För de kastade ner sin stav, var och en av männen, och dessa blev till ormar. Men Arons stav slukade upp deras stavar.

13. Men han förhärade* faraos hjärta, så att han inte lyssnade på dem, så som HERREN hade sagt.

*KXII: Men faraos hjärta förblev hårt.

14. Och HERREN sade till Mose: Faraos hjärta är förhärdat, han vägrar att släppa folket.

15. Gå till farao på morgonen då han går ut till vattnet, och du skall stå på flodstranden för att möta honom. Och staven som förvandlades till en orm skall du ta i din hand.

16. Du skall säga till honom: HERREN, hebreernas Gud, har sänt mig till dig för att säga: Släpp mitt folk, så att de får tjäna mig i öknen, men se, du har hittills inte velat lyssna.

17. Så säger HERREN: Genom detta skall du förstå att jag är HERREN. Se, med den stav som jag håller i min hand skall jag slå på vattnet i floden, och det skall förvandlas till blod. Upp. 16:4f.

18. Och fiskarna som är i floden skall dö, och floden skall stinka, och egyptierna skall vämjäs vid att dricka vatten ur floden.

19. Och HERREN sade till Mose: Säg till Aron: Tag din stav och räck ut din hand över Egyptens vatten, över dess floder, strömmar och sjöar och över alla dess vattensamlingar, så att de blir blod. Och att det över hela Egyptens land blir blod, både i träkärl och i stenkärl.

20. Och Mose och Aron gjorde såsom HERREN hade befallt dem. Han lyfte upp staven och slog på vattnet i floden, inför faraos och hans tjänares åsyn, och allt vatten som var i floden blev förvandlat till blod. Ps. 78:44. 105:29.

21. Och fiskarna som var i floden dog, och floden stank, så att egyptierna inte kunde dricka vattnet från floden. Det

var blod överallt i Egyptens land.

22. Men de egyptiska trollkarlarna gjorde detsamma med sin svartkonst. Och faraos hjärta blev förhärdat, och han lyssnade inte heller på dem som HERREN hade sagt.

23. Och farao vände om och gick hem och lade inte heller detta på hjärtat.

24. Men alla egyptierna grävde runt omkring floden efter vatten till att dricka, för vattnet i floden kunde de inte dricka.

25. Och det varade i sju dagar, sedan HERREN hade slagit floden.

8 Kapitlet

*Nya plågor, grodor, löss
och flugsvärmar.*

HERREN sade till Mose: Gå in till farao och säg till honom: Så säger HERREN: Släpp mitt folk, så att de får tjäna mig.

2. Och om du vägrar att släppa dem, se, då skall jag plåga hela ditt land med grodor.

3. Och floden skall vimla av grodor, och de skall stiga upp och komma in i ditt hus och i ditt sovrum och i din säng och i dina tjänares hus och ibland ditt folk och i dina bakugnar och i dina baktråg.

4. Och grodorna skall komma både över dig, ditt folk och alla dina tjänare.

5. Och HERREN sade till Mose: Säg till Aron: Räck ut din hand med din stav över strömmarna, floderna och sjöarna, och låt grodor stiga upp över Egyptens land. Ps. 78:45, 105:30.

6. Och Aron räckte ut sin hand över Egyptens vatten, och grodorna kom upp och översvämmade Egyptens land.

7. Men trollkarlarna gjorde detsamma genom sin svartkonst, och lät grodor komma upp över Egyptens land.

8. Då kallade farao Mose och Aron till sig och sade: Be till HERREN att han tar bort grodorna från mig och från mitt folk, så skall jag släppa folket, så att de kan offra till HERREN.

9. Mose sade till farao: Härligheten* är över mig. När skall jag gå i förbön för dig, för dina tjänare och för ditt folk, att grodorna skall utrotas** från dig och från dina hus så att de bara finns kvar i floden? *KXII: Hav du den äran att föreslå mig. **KXII: drivs bort.

10. Och han sade: I morgon. Och han svarade: Det skall bli som du har sagt, för att du skall erfara att ingen är som HERREN, vår Gud.

5 Mos. 3:24, 4:35f. Ps. 86:8. Jer. 10:7.

11. Och grodorna skall försvinna från dig och från dina hus, från dina tjänare och från ditt folk och bara bli kvar i floden.

12. Så gick Mose och Aron ut från farao. Och Mose ropade till HERREN, för grodornas skull som han hade låtit drabba farao.

13. Och HERREN gjorde så som Mose hade sagt. Och grodorna dog i husen, ute på gårdarna och ute på fälten.

14. Och man lade dem tillsammans i högar, och marken* stank. *KJV: landet.

15. Men när farao såg att han hade fått ro för dem, förhärdade han sitt hjärta och lyssnade inte på dem, så som HERREN hade sagt.

16. Och HERREN sade till Mose:

Säg till Aron: Räck ut din stav och slå i dammet på jorden, så att det blir till löss¹ över hela Egyptens land.

17. Och de gjorde så. Aron räckte ut sin hand med sin stav och slog i dammet på jorden, och det kom löss¹ på människorna och på boskapen. Allt damm på marken blev till löss¹ över hela Egyptens land.

18. Och trollkarlarna försökte göra detsamma med sin svartkonst för att frambringa löss¹, men de kunde inte. Och löss kom på människor och på boskap.

19. Då sade trollkarlarna till farao: Detta är Guds finger. Men faraos hjärta förblev förhärdat och han lyssnade inte på dem, så som HERREN hade sagt. Luk. 11:20.

20. Och HERREN sade till Mose: Stå upp tidigt i morgon och ställ dig framför farao. Se han går ut till vattnet, och säg till honom: Så säger HERREN: Släpp mitt folk, så att de får tjäna mig!

21. Ty om du inte släpper mitt folk, se, då skall jag sända flugsvärmar* över dig och dina tjänare, ditt folk och dina hus, så att egyptiernas hus och marken, som de står på, skall bli fulla av flugsvärmar. *KXII: ohyra.

22. Men på den dagen skall jag göra ett undantag för landet Gosen där mitt folk bor, så att det inte skall finnas några flugsvärmar där. Detta för att du skall förstå att jag är HERREN på jorden.

23. Jag skall göra skillnad mellan mitt folk och ditt folk. I morgon skall detta tecknet ske.

24. Och HERREN gjorde så.

¹Alt. övers.: mygg.

Väldiga flugsvärmar trängde in i faraos hus och i hans tjänares hus och över hela Egyptens land blev landet förstört av flugsvärmarna.

25. Då kallade farao Mose och Aron till sig och sade: Gå bort och offra åt er Gud här i landet!

26. Men Mose sade: Det är inte rätt att vi gör så, för vi offrar åt HERREN vår Gud sådant som är avskyvärt för egyptierna. Se, om vi nu offrar sådant som är avskyvärt för egyptierna inför deras ögon, skall de inte då stena oss?

1 Mos. 43:32, 46:34.

27. Vi vill gå tre dagsresor ut i öknen och offra åt HERREN vår Gud, så som han befäller oss. 2 Mos. 3:18.

28. Och farao sade: Jag skall släppa er, så att ni får offra åt HERREN er Gud i öknen, bara ni inte går alltför långt bort. Be för mig!

29. Mose sade: Se, när jag har gått ut från dig skall jag be till HERREN att flugsvärmarna i morgon viker bort från farao, från hans tjänare och från hans folk. Men må bara inte farao ännu en gång bedra mig, så att han inte släpper folket till att offra åt HERREN.

30. Och Mose gick ut ifrån farao och bad till HERREN.

31. Och HERREN gjorde såsom Mose hade sagt och tog bort flugsvärmarna från farao, från hans tjänare och från hans folk, så att inte en enda blev kvar.

32. Men farao förhärdade sitt hjärta även denna gång och släppte inte folket.

9 Kapitlet

Nya hemsökelse över Egypten, pest, bölder och hagel.

HERREN sade till Mose: Gå in till farao och säg till honom: Så säger HERREN, hebreernas Gud: Släpp mitt folk, så att de får tjäna mig.

2. Ty om du vägrar att släppa dem och fortfarande håller dem kvar,

3. se, då skall HERRENS hand komma med en mycket svår pest över din boskap på marken, över hästar, åsnor och kameler, nötboskap och får.

4. Men HERREN skall göra skillnad mellan israeliternas boskap och egyptiernas boskap, så att inte något skall dö av allt det som tillhör Israels barn.

5. Och HERREN fastställde en tid och sade: I morgon skall HERREN göra detta i landet.

6. Nästa dag gjorde HERREN så, och all boskap för egyptierna dog. Men av Israels barns boskap dog inte ett enda.

Ps. 78:50.

7. Och farao skickade efter, och se, inte ett enda av Israels boskap hade dött. Men faraos hjärta förblev förhärdad, och han släppte inte folket.

8. Då sade HERREN till Mose och till Aron: Ta era nävar fulla med sot från en smältugn och låt Mose kasta upp det mot himlen inför faraos ögon.

9. Och det skall bli ett fint damm över hela Egyptens land, och bölder skall uppstå som slår ut med blåsor på människor och boskap i hela Egyptens land.

Upp. 16:2.

10. Och de tog sot ur smältugnen

och ställde sig framför farao, och Mose kastade upp den mot himlen, och bölder och blåsor slog upp på människorna och på djuren*. *boskapen.

11. Och trollkarlarna kunde inte stå inför Mose för böldernas skull, ty det var bölder på trollkarlarna och på alla egyptierna.

12. Men HERREN förhärdade faraos hjärta, så att han inte lyssnade på dem, så som HERREN hade sagt Mose.

13. Då sade HERREN till Mose: Stå upp tidigt i morgon och träd fram inför farao och säg till honom: Så säger HERREN, hebreernas Gud: Släpp mitt folk, så att de får tjäna mig.

14. Annars skall jag denna gång sända alla mina plågor över dig själv*, över dina tjänare, och över ditt folk, för att du skall inse att ingen är som jag på hela jorden. *KJV och hebr: hjärta.

15. För nu vill jag räcka ut min hand, så att jag kan slå dig och ditt folk med pest, och du skall bli utplånad från jorden.

16. I sanning, det är för denna orsak som jag har rest dig upp, för att visa min makt på dig och för att mitt namn skall förkunnas över hela jorden. Rom. 9:17.

17. Om du fortsätter att upphöja dig själv mot mitt folk och vägrar släppa dem,

18. Se, då skall jag i morgon vid denna tid låta ett mycket våldsamt hagel regna*, vars like inte har varit i Egypten ifrån den dag, då det blev grundat ända tills nu. *KXII: komma.

19. Skicka därför ut och samla ihop din boskap i säkerhet och allt vad du har ute på fälten. Ty alla människor

och all boskap, som finns ute på marken och inte har hämtats hem, skall träffas av haglet och dödas.

20. Den som fruktade HERRENS ord bland faraos tjänare, lät sina tjänare och boskap fly in i husen.

21. Men de, som inte aktade HERRENS ord, de lämnade sina tjänare och sin boskap ute på fälten.

22. Då sade HERREN till Mose: Räck ut din hand mot himlen, för att det skall hagla över hela Egyptens land, över människorna, över djuren och över all gröda på marken i Egyptens land. Ps. 105:32.

23. Så räckte Mose ut sin stav mot himlen, och HERREN sände åska och hagel, och eld slog ner på jorden. Så lät HERREN hagel regna över Egyptens land. Jos. 10:11. Ps. 78:47, 105:32. Jes. 30:30. Upp. 8:7, 16:21.

24. Och det haglade, och eld blandades med haglet som var så våldsamt, att något liknande inte hade förekommit i hela Egyptens land ända från den tid det blev befolkat*. *KJV: det blev en nation.

25. Haglet slog ner allt i hela Egyptens land som var på marken, både människor och djur, och haglet slog ner alla växter ute på fälten och bröt sönder alla träd på marken.

26. Endast i landet Gosen, där Israels barn var, haglade det inte.

27. Och farao sände och kallade till sig Mose och Aron och sade till dem: Jag har syndat denna gång. HERREN är rättfärdig, men jag och mitt folk är onda*. *KXII: ogudaktiga.

28. Be till HERREN för mig, så att den kraftiga åskan* och haglet tar slut, och jag skall släppa er och ni skall inte bli

kvar här längre. *KXII: Guds åska.
 29. Och Mose sade till honom: Så snart jag har kommit ut från staden, skall jag räcka ut mina händer till HERREN, och åskan skall upphöra och inget hagel skall komma mer, för att du skall veta att jorden är HERRENS.

Ps. 24:1.

30. Men om dig och dina tjänare vet jag att ni fortfarande inte fruktar HERREN Gud.

31. Det var lin och korn som slogs ner, för kornet hade gått i ax och linet stod i knopp.

32. Men vetet och spälten* slogs inte ner, eftersom de mognar senare.

*en vetesort.

33. Och Mose gick från farao ut ur staden och räckte ut sina händer till HERREN, och åskan och haglet upphörde, och regnet strömmade inte längre ner på jorden.

34. Men när farao såg, att regnet och haglet och åskan hade upphört, fortsatte han att synda och förhärdade sitt hjärta, han och hans tjänare.

35. Faraos hjärta förblev förhärdat, så att han inte släppte Israels barn, så som HERREN hade sagt genom Mose.

10 Kapitlet

Fortsatta plågor. Gräshoppor och mörker.

HERREN sade till Mose: Gå in till farao, ty jag har förhärdat hans hjärta och hans tjänares hjärtan så att jag kan göra* dessa tecken mitt ibland** dem,

*KJV: visa. **KJV: framför honom.

2. och för att du skall kunna berätta

för dina barn och dina barnbarn om de gärningar som jag har utfört i Egypten, och mina tecken som jag har gjort bland dem, för att ni skall veta att jag är HERREN.

3. Och Mose och Aron gick in till farao och sade till honom: Så säger HERREN, hebreernas Gud: Hur länge vill du vägra att ödmjuka dig inför mig? Släpp mitt folk, så att de får tjäna mig.

4. Ty om du vägrar att släppa mitt folk, se, då skall jag i morgon låta gräshoppor komma över ditt land.

5. De skall täcka jordens yta så att man inte skall kunna se marken, och de skall äta upp resten av det som blev kvar efter haglet, och de skall äta av alla träd, som växer på marken.

6. De skall uppfylla dina hus och dina tjänares och alla egyptiernas hus, så att dina fäder och förfäder inte har sett något liknande från den dag de blev till på jorden ända till denna dag. Och han vände sig och gick ut från farao.

7. Då sade faraos tjänare till honom: Hur länge skall denne man vara en snara* för oss? Låt männen gå så att de får tjäna HERREN, sin Gud. Förstår du ännu inte att Egypten är fördärvat? *KXII: skall vi lida dessa plågor?

8. Och Mose och Aron fördes tillbaka till farao, och han sade till dem: Gå och tjäna HERREN er Gud! Men vilka är de som skall gå?

9. Mose sade: Vi skall gå med våra unga och våra gamla, med våra söner och våra döttrar, och med våra får och vår boskap skall vi gå, eftersom vi måste hålla högtid för HERREN.

10. Han sade till dem: Må HERREN vara med er, lika* visst som jag skall släppa er och era barn! Akta er, för det onda ligger framför er.

*KXII: Skulle jag släppa er och dessutom era barn?

11. Nej, det får inte ske. Men ni män kan gå nu och tjäna HERREN, för det är vad ni har begärt. Och man drev dem ut från faraos åsyn.

12. Då sade HERREN till Mose: Räck ut din hand över Egyptens land, så att gräshopporna kan komma in över Egyptens land och äta upp all växtlighet i landet, allt som haglet har lämnat kvar.

13. Mose räckte ut sin stav över Egyptens land, och HERREN lät en östanvind komma över landet hela den dagen och hela den natten. Och när det blev morgon, förde östanvinden gräshopporna med sig. Ps. 78:46, 105:34.

14. Gräshopporna kom över hela Egyptens land och slog ner över hela Egyptens område. De var mycket plågsamma*. Sådana gräshoppor som dessa har det aldrig varit tidigare och det skall inte heller efter dem komma sådana.

*KXII: i en sådan mängd.

15. De täckte hela jordens yta så att landet blev förmörkat, och de åt upp alla växter i landet och all frukt på träden, som haglet hade lämnat kvar. Inget grönt blev kvar på träden eller på marken i hela Egyptens land.

16. Då kallade farao snabbt till sig Mose och Aron och sade: Jag har syndat mot HERREN, er Gud, och mot er.

17. Därför ber jag er nu om att förlåta min synd bara denna gång och be till HERREN, er Gud, att han endast tar bort denna död från mig.

18. Och han gick ut från farao och bad till HERREN.

19. Och HERREN kastade om vinden till en mycket stark västanvind, som tog med sig gräshopporna och kastade dem i Röda havet, så att inte en enda gräshoppa blev kvar i hela Egyptens land.

20. Men HERREN förhärskade faraos hjärta, så att han inte släppte Israels barn.

21. Då sade HERREN till Mose: Räck ut din hand mot himlen, så skall det komma ett sådant mörker över Egyptens land att man kan ta på det.

22. Och Mose räckte upp sin hand mot himlen, och ett tjockt mörker kom över hela Egyptens land i tre dagar.

23. De kunde inte se varandra, och inte heller stod någon upp från sin plats i tre dagar. Men hos alla Israels barn var det ljus där de bodde.

24. Då kallade farao Mose till sig och sade: Gå och tjäna HERREN! Låt bara era får och er nötboskap bli kvar. Låt även era små barn gå med er.

25. Men Mose sade: Du måste också låta oss få slaktoffer och brännoffer att offra åt HERREN, vår Gud.

26. Vår boskap skall gå med oss och inte en klöv får bli kvar, för av dem skall vi ta offer åt HERREN vår Gud, och vad vi skall tjäna HERREN med vet vi inte förrän vi kommer dit.

27. Men HERREN förhärskade faraos hjärta, så att han inte ville släppa dem.

28. Och farao sade till honom: Gå

bort ifrån mig! Akta dig, så att du inte ser mitt ansikte* någon mer gång. För den dag då du ser mitt ansikte* skall du dö.

*KXII: kommer inför mina ögon.

29. Och Mose svarade: Du har talat rätt. Jag skall aldrig mer se ditt ansikte*. *KXII: komma inför dina ögon.

11 Kapitlet

Mose kungör den sista plågan som skulle drabba egyptierna.

HERREN sade till Mose: Ännu en plåga vill jag låta komma över faraon och över Egypten. Därefter skall han släppa er härifrån, och när han släpper er skall han sannerligen driva ut er härifrån.

2. Säg därför till folket så att alla hör det, att var man skall be* om smycken av silver och guld av sin granne och var kvinna av sin granne. *KJV: låna av.

3. Och HERREN gav folket nåd inför egyptiernas ögon. Dessutom var Mose en mycket stor man i Egyptens land i faraos tjänares ögon och i folkets ögon.

4. Mose sade: Så säger HERREN: Vid midnattstid skall jag gå fram mitt igenom Egypten.

5. Och allt förstfött i Egyptens land skall dö, från faraos förstfödde son som sitter på sin tron, ända till tjänstekvinnans förstfödde som står bakom handkvarnen, och allt förstfött bland djuren. 2 Mos.12:29.

Ps. 78:51, 105:36, 135:8, 136:10.

6. Och det skall bli ett högt klagorop i hela Egyptens land, sådant, att dess

like aldrig har varit tidigare och aldrig mer skall bli något liknande.

7. Men inte ens en hund skall gläfsa mot någon av Israels barn, vare sig mot människor eller djur, för att ni skall veta att HERREN gör skillnad mellan egyptierna och Israel.

8. Då skall alla dessa dina tjänare komma ner till mig och buga sig för mig och säga: Ge dig av du och allt folket, som följer dig! Och sedan skall jag dra ut. Och han gick ut från faraon i stor vrede.

9. Men HERREN sade till Mose: Faraon skall inte lyssna på er, så att mina under kan bli många i Egyptens land,

10. Och Mose och Aron gjorde alla dessa under inför faraon. Men HERREN förhärdade faraos hjärta, så att han inte ville släppa Israels barn ut ur sitt land.

Kapitel 12

Påskan och det osyrade brödets högtid. Påskalammet. Mordängeln. Israeliternas uppbrott.

HERREN talade till Mose och Aron i Egyptens land och sade:

2. Denna månad skall vara den första av era månader, för er skall den vara årets första månad. 3 Mos. 23:5.

4 Mos. 9:2, 28:16. 5 Mos. 16:1.

3. Tala till hela Israels menighet och säg: På tionde dagen i denna månad skall varje man ta ett lamm för sin fars hus, ett lamm för varje hushåll.

4. Och om ett hushåll är för litet

för ett lamm, så skall han och hans närmaste granne ta ett tillsammans, efter hur många människor det är. Ni skall beräkna antalet personer för lammet, efter vad var och en äter.

5. Ert lamm skall vara felfritt, års-gammalt och av hankön. Ni skall ta det från fåren eller getterna.

6. Ni skall förvara det intill fjortonde dagen i samma månad. Då skall hela Israels församlade menighet, slakta det i skymningen. 5 Mos. 16:6.

7. De skall ta av blodet och stryka på båda dörrposterna och på det övre dörrträet i de hus där de äter det.

8. De skall äta köttet samma natt. Stekt över eld skall de äta det, tillsammans med osyrat bröd och bittra örter. 1 Kor. 5:8.

9. Ni skall inte äta det rått eller kokat i vatten, utan det skall stekas över eld, med huvud, fötter och innanmäte.

10. Ni skall inte lämna något av det kvar till morgonen, och blir något av det kvar till morgonen, skall ni bränna upp det i eld. 4 Mos. 9:12.

11 Och så skall ni äta det: Ni skall ha kläderna uppfästa med bältet kring höfterna, ha skor på fötterna och stavar i era händer, och ni skall äta med hast Detta är HERRENS påsk*.

*KXII: Passah, hebr.: pèsach som betyder: gå förbi, skona. Ef. 6:14.

12. Ty denna natt skall jag gå fram genom Egyptens land och slå allt förstfött i Egyptens land, både människor och djur. Och över Egyptens alla gudar skall jag hålla dom. Jag HERREN.

4 Mos. 33:4. Ps. 136:10. Hebr. 11:28.

13. Och blodet skall vara för er ett

tecken på de hus där ni är. Och när jag ser blodet skall jag gå förbi er. Och plågan skall inte drabba er med fördärv, när jag slår Egyptens land.

14. Och ni skall ha denna dag som en minnesdag. Ni skall hålla den som en HERRENS högtid från slakte till slakte. Det skall vara en evig stadga att ni håller denna högtid. 1 Kor. 11:24.

15. I sju dagar skall ni äta osyrat bröd. Redan på första dagen skall ni skaffa bort all surdeg från era hus. Ty var och en som äter syrat bröd, från den första dagen till den sjunde, den människan skall utrotas ur Israel. 2 Mos. 23:15. 4 Mos. 28:17. 5 Mos. 16:3f.

16. På första dagen skall en helig sammankomst hållas, och även på den sjunde dagen skall en helig sammankomst hållas av er. Inget arbete skall ni göra på dem, utom det som är nödvändigt för att var och en skall äta. Bara det får ni göra.

17. Ni skall hålla* det osyrade brödets högtid, ty just på denna dag har jag fört era skaror ut ur Egyptens land. Därför skall ni slakte efter slakte hålla* denna dag, som en evig stadga. *KJV: ge akt på, uppmärksamma.

18. Ni skall äta osyrat bröd från kvällen på den fjortonde dagen i första månaden till den tjugoförsta dagen i månaden på kvällen.

3 Mos. 23:5 4 Mos. 28:16. Jos. 5:10.

19. Under sju dagar får ingen surdeg finnas i era hus. Ty var och en som äter någon syrat, den människan skall utrotas ur Israels menighet, vare sig han är främling eller född i landet.

20. Ät därför inget syrat. På alla platser som ni bor skall ni äta osyrat bröd.

21. Och Mose kallade till sig alla de äldste i Israel och sade till dem: Gå och ta ett lamm för varje hushåll och slakta påskalamm.

22. Och ta en knippa isop och doppa den i blodet i skålen och stryk därmed på det övre dörrträet och på båda dörrposterna med blodet som är i skålen. Och ingen får gå ut genom dörren till sitt hus före morgonen.

23. Och HERREN skall gå fram för att slå egyptierna. Och när han får se blodet på det övre dörrträet och på de två dörrposterna, skall HERREN gå förbi* dörren och inte tillåta fördärvaren att gå in i era hus och slå er.

*hebr.: pésach.

24. Och ni skall hålla detta som en stadga för dig och för dina barn för evigt.

25. Och det skall ske när ni kommer in i det land som HERREN skall ge er, som han har lovat, att ni skall hålla denna gudstjänst.

26. Och det skall ske när era barn säger till er: Vad betyder den här gudstjänsten?

Jos. 4:6.

27. Skall ni säga: Det är HERRENS påskoffer, han som gick förbi husen till Israels barn i Egypten, då han slog egyptierna, men skonade våra hus. Då böjde folket huvudet och tillbad.

28. Och Israels barn gick bort och gjorde så som HERREN hade befallt Mose och Aron.

29. Och det skedde vid midnattstid att HERREN slog allt förstfött i Egyptens land, från faraos förstfödde, som satt på tronen, ända till den förstfödde hos fången som satt i fängelset, och allt förstfött av boskapen.

Ps. 78:51. 105:36, 136:10.

30. Då stod farao upp om natten,

han och alla hans tjänare och alla egyptier, och det ljöd ett högt klagoskri i Egypten för det fanns inte något hus, där inte någon var död.

31. Och farao kallade Mose och Aron till sig om natten och sade: Stå upp* och dra ut från mitt folk, ni och Israels barn! Gå och tjäna HERREN, så som ni har sagt! *KXII: Gör er redo.

32. Ta också med era får och er nötboskap, som ni har sagt. Gå och välsigna också mig.

33. Och egyptierna drev på folket för att få dem fort ut ur landet, för de sade: Vi dör allesammans.

34. Och folket tog med sig sin deg, innan den ännu hade blivit syrad. De tog sina baktråg insvepta i kläderna och bar dem på sina axlar.

35. Och Israels barn gjorde som Mose hade sagt: De bad* egyptierna om silversmycken och guldsmycken och kläder.

*KJV: lånade av.

2 Mos. 3:22, 11:2. Ps. 105:37.

36. Och HERREN gav folket nåd inför egyptiernas ögon, så att de gav* dem det de bad om. På det sättet tog de byte från egyptierna.

*KXII och KJV: lånade.

1 Mos. 15:14. 2 Mos. 3:22.

37. Och Israels barn bröt upp från Raamses till Suckot, 600 000 män till fots, förutom barn.

38. Och en blandat folkhop drog också med dem, och får och nötboskap, även väldigt mycket boskap.

4 Mos. 11:4.

39. De bakade osyrade kakor, av den degen som de hade fört med sig ut från Egypten, för den hade inte hunnit bli syrad, eftersom de hade drivits ut ur Egypten och kunde inte stanna kvar längre. De hade inte

heller kunnat göra i ordning någon reskost åt sig.

40. Vistelsetiden för Israels barn, som bodde i Egypten, var 430 år.

1 Mos. 15:13. Apg. 7:6. Gal. 3:17.

41. Och det hände då de 430 åren hade gått, just på den dagen skedde det, att alla HERRENS skaror drog ut ur Egyptens land.

42. Därför är det en natt som skall iaktas inför HERREN, för att han förde dem ut ur Egyptens land. Detta är HERRENS natt som alla Israels barn skall iaktta, släkte efter släkte.

43. Och HERREN sade till Mose och Aron: Detta är stadgan om påskalammet*: Ingen främling skall äta av det. *KXII: Passah.

44. Men varje slav, som en man har köpt för pengar, han får äta av det, sedan du har omskurit honom.

45 Ingen främling och ingen daglönare får äta av det.

46. I ett och samma hus skall det ätas. Ni skall inte bära något av dess kött ut ur huset, och ni skall inte heller krossa* något ben på det.

*Messiasprofetia. 4 Mos. 9:12. Joh. 19:36.

47. Hela Israels menighet skall hålla detta.

48. Och om någon främling bor hos dig och vill hålla påsken inför HERREN, skall alla av manligt kön hos honom omskäras. Sedan får han komma in och hålla den, och han skall då vara som en infödd i landet, för ingen oomskuren får äta av det.

49. Samma lag skall gälla för den infödde som för främlingen som bor mitt ibland er.

50. Alltså gjorde alla Israels barn så

som HERREN hade befallt Mose och Aron, så gjorde de.

51. Och det hände på en och samma dag att HERREN förde Israels barn ut ur Egyptens land efter deras härskaror.

13 Kapitlet

Allt förstfött helgas åt HERREN. Osyrat bröd. Israeliternas tåg till Röda havet. Moln- och eldstoden.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Helga allt förstfött åt mig, allt som öppnar moderlivet bland Israels barn, både av människor och boskap. Det tillhör mig.

2 Mos. 22:29, 34:19. 4 Mos. 3:13, 8:17. Luk. 2:23.

3. Då sade Mose till folket: Kom ihåg denna dag, då ni drog ut ur Egypten, ut från trälomshuset, för då förde HERREN er ut därifrån med stark hand. Inget syrat bröd får ätas.

4. Den här dagen i månaden Abib drog ni ut.

5. Och det skall ske när HERREN låter dig komma till kananeernas, hetiternas, amoreernas, hiveernas och jebusiternas land, som han med ed har lovat dina fäder att ge dig, ett land som flyter av mjölk och honung, att du skall hålla denna gudstjänst i denna månad. 1 Mos. 17:8.

6. I sju dagar skall du äta osyrat bröd, och på den sjunde dagen skall det vara en högtid för HERREN.

2 Mos. 34:18.

7. Osyrat bröd skall ätas i sju dagar. Inget syrat bröd och inte heller någon surdeg skall man se hos dig

innanför alla dina gränser.

8. På den dagen skall du berätta för din son och säga: Detta sker på grund av det som HERREN gjorde för mig, när jag drog ut ur Egypten.

9. Och det skall vara som ett tecken på din hand och som en påminnelse mellan dina ögon, för att HERRENS lag skall vara i din mun, för med stark hand har HERREN fört dig ut från Egypten. 5 Mos. 6:8. Matt 23:5.

10. Du skall hålla denna stadga på den tid som är fastställd för den år efter år.

11. Och det skall ske, när HERREN låter dig komma in i kananeernas land, så som han med ed har lovat dig och dina fäder, och ger det åt dig,

12. att du skall avskilja åt HERREN allt det som öppnar moderlivet. Allt förstfött bland din boskap som är av hankön skall tillhöra HERREN.

13. Och allt det förstfödda av en åsna skall du lösa ut med ett lamm. Och om du inte vill lösa ut det så skall du bryta nacken av det. Men allt förstfött av människa bland dina barn skall du lösa ut.

14. Och det skall ske när din son i framtiden frågar dig och säger: Vad är detta? att du skall säga till honom: Med stark hand förde HERREN oss ut ur Egypten, ur träldomshuset.

15. Och det skedde när farao satte hårt mot att släppa oss att HERREN dödade allt förstfött i Egyptens land, från det förstfödda bland människorna till det förstfödda bland djuren. Därför offerar jag åt HERREN allt det som öppnar moderlivet och är av hankön. Men

allt det som är förstfött bland mina barn löser jag ut.

16. Och det skall vara som ett tecken på din hand och som ett pannband mellan dina ögon. Ty med stark hand har HERREN fört oss ut ur Egypten.

17. Och det skedde, när farao hade släppt folket, att Gud inte förde dem genom filistéernas land, fastän det var den närmaste vägen. Ty Gud sade: Folket kan ångra sig, när de får se krig och vända tillbaka till Egypten.

18. Därför förde han folket på en omväg genom öknen vid Röda havet, och Israels barn drog rustade ut ur Egyptens land.

19. Och Mose tog med sig Josefs ben, för han hade tagit en ed av Israels barn och sagt: Gud kommer sannerligen att besöka er och då skall ni föra med er mina ben härifrån.

1 Mos. 50:25. Jos. 24:32. Hebr. 11:22.

20. Och de bröt upp från Suckot och slog läger i Etam, vid randen av öknen.

21. Och HERREN gick framför dem om dagen i en molnpelare, för att han skulle leda dem på vägen, och om natten i en eldpelare, för att ge dem ljus, så att de kunde vandra både dag och natt.

22. Han tog inte bort molnpelaren framför folket om dagen inte heller eldpelaren om natten.

14 Kapitlet

Egyptierna drunknar i Röda havet.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Israels barn, att de vänder

om och slår upp sitt läger framför Pi-Hahiro, mellan Migdol och havet, emot Baal-Sefon. Framför det skall ni slå läger vid havet. 4 Mos. 33:7.

3. För farao skall säga om Israels barn: De har gått vilse i landet och blivit instängda i öknen.

4. Och jag skall förhärda faraos hjärta, så att han skall förfölja dem, och jag skall förhärliga mig på farao och hela hans här, för att egyptierna skall få veta att jag är HERREN. Och de gjorde så.

5. När man berättade för kungen i Egypten, att folket hade flytt, blev faraos och hans tjänares hjärta förvandlat mot folket, och de sade: Varför har vi gjort detta att vi har släppt israeliterna, så att de inte tjänar oss?

6. Och han lät spänna för sin vagn och tog sitt folk med sig.

7. Han tog 600 utvalda vagnar och alla andra vagnar i Egypten, samt befälhavare över var och en av dem.

8. HERREN förhärdade faraos, den egyptiske kungens hjärta, så att han förföljde Israels barn. Och Israels barn drog ut med upplyft hand.

9. Men egyptierna förföljde dem, alla faraos hästar, vagnar, hans ryttare och hans här. Och de hann upp dem där de slagit läger vid havet, vid Pi-Hahiro, framför Baal-Sefon.

10. När farao närmade sig dem, lyfte Israels barn blicken, och se, egyptierna kom efter dem. Då blev de mycket förskräckta och Israels barn ropade till HERREN.

11. De sade till Mose: Är det på grund av att det inte fanns några

gravar i Egypten, som du har fört bort oss för att dö i öknen? Varför har du gjort så mot oss och fört oss ut ur Egypten? Ps. 106:7.

12. Var det inte det vi sade till dig i Egypten, då vi sade: låt oss vara, så att vi får tjäna egyptierna. Det hade varit bättre för oss att tjäna egyptierna än att dö här i öknen.

13. Mose sade till folket: Frukta inte. Stå stilla och se HERRENS frälsning som han skall visa er i dag. Ty dessa egyptier som ni ser i dag, skall ni aldrig mera se i evighet. 2 Krön. 20:17.

14. HERREN skall strida för er, och ni skall hålla er stilla. Jos. 10:14. Jes. 30:15.

15. Och HERREN sade till Mose: Varför ropar du till mig? Säg till Israels barn, att de skall dra vidare.

16. Och lyft du upp din stav och räck ut din hand över havet och dela det, så att Israels barn kan gå mitt igenom havet på det torra.

Ps. 78:13. Jes. 10:26.

17. Se, jag skall förhärda egyptiernas hjärtan, så att de skall följa efter er och jag skall förhärliga mig på farao och hela hans här, på hans vagnar och ryttare.

18. Egyptierna skall bli varse att jag är HERREN, när jag förhärligar mig på farao, på hans vagnar, och på hans ryttare.

19. Guds ängel, som gick framför Israels läger, flyttade sig och ställde sig bakom dem. Och molnspelaren framför dem flyttade sig och ställde sig bakom dem.

20. Och den kom mellan egyptiernas läger och israeliternas läger. Molnet var där med mörker, samtidigt som

det lyste upp natten, så att det ena inte kunde komma nära det andra under hela natten.

21. Och Mose räckte ut sin hand över havet, och HERREN¹ drev då undan havet genom en stark östanvind som blåste hela natten och gjorde havet till torrt land, och vattnet delade sig.

Jos. 3:16. Ps. 66:6, 106:9. Jes. 63:12.

22. Och Israels barn gick mitt igenom havet på det torra, och vattnet stod som en mur till höger och till vänster om dem.

Jos. 4:23. Ps. 78:13-14. 106:9.
1 Kor. 10:1. Hebr. 11:29.

23. Och egyptierna förföljde dem, alla faraos hästar, vagnar och ryttare och kom efter dem till mitten av havet.

24. Och det skedde, under morgonväkten* att HERREN¹ såg på egyptiernas läger ut ur eld- och molnstoden och spred förvirring i egyptiernas läger.

*gryningen.

25. Han stötte hjulen av deras vagnar och störtade omkull dem. Då sade egyptierna: Låt oss fly undan Israel, ty HERREN¹ strider för dem mot egyptierna.

26. Och HERREN¹ sade till Mose: Räck ut din hand över havet, att vattnet vänder tillbaka över egyptierna, över deras vagnar och över deras ryttare.

27. Då räckte Mose ut sin hand över havet, och havet vände mot morgonen tillbaka i sin vanliga fåra. Då egyptierna flydde, möttes de av vattnet, och HERREN¹ störtade egyptierna mitt i havet.

28. Vattnet vände tillbaka och

övertäckte vagnarna och ryttarna och hela faraos här, som hade gått efter dem ut i havet. Inte en av dem blev kvar.

29. Men Israels barn gick på det torra mitt igenom havet, och vattnet var dem till en mur både till höger och till vänster om dem.

30. Så räddade HERREN¹ Israel på den dagen ifrån egyptiernas hand, och Israel såg egyptierna ligga döda på havsstranden.

31. När Israel såg den stora makt HERREN¹ hade visat på egyptierna, fruktade folket HERREN¹ och trodde på HERREN¹ och på hans tjänare Mose.

15 Kapitlet

*Moses och Israeliternas lovsång.
Folkets knorrande emot Mose.
Vattnet blir sött. Guds löfte.*

Då sjöng Mose och Israels barn denna sång till HERREN¹ och sade: Jag vill sjunga till HERREN¹, för han har triumferat med härlighet. Häst och ryttare har han störtat i havet.

2. HERREN¹ är min starkhet och min lovsång och han blev mig till frälsning. Han är min Gud, jag vill ära* honom, min fars Gud, och jag vill upphöja honom.

*KJV: jag vill göra i ordning en boning åt honom.
1 Krön. 16:35. Ps. 118:14. Jes. 12:2.

3. HERREN¹ är en stridsman, HERREN¹ är hans namn. Ps. 24:8.

4. Faraos vagnar och hans här kastade han i havet, och hans utvalda

¹När gudsnamnet JHWH står i grundtexten skrivs HERREN med stora bokstäver, vilket skedde redan i 1541 års Bibel. Det är en utbredd uppfattning bland många judar, att grundtextens JHWH anger med vokaltecken att gudsnamnet inte skall uttalas utan anges med ersättningsordet "Adonaj", som betyder Herren.

härförare dränktes i Röda havet.
 5. Djupen övertäckte dem, de sjönk som stenar till botten.
 6. Din högra hand, HERRE, blev härlig i kraft. Din högra hand, HERRE har krossat fienden. Ps. 118:15.
 7. I din stora höghet har du störtat ner dem som reste sig upp mot dig. Du släppte loss din vrede, som förtärde dem som strå.
 8. Och när du fnyste genom din näsa dämdes vattnet upp, vattenströmmarna reste sig som en mur, djupen stelnade i havets hjärta.
 9. Fienden sade: Jag skall förfölja dem, jag skall hinna upp dem, jag skall fördela bytet, stilla min lystnad på dem. Jag skall dra mitt svärd, min hand skall förgöra dem.
 10. Då blåste din vind och havet övertäckte dem, de sjönk som bly i väldiga vatten.
 11. Vem är som du bland gudarna, HERRE? Vem är dig lik, härlig i helighet, fruktansvärd, prissvärd, som gör under?
 12. Du räckte ut din högra hand och jorden slukade dem.
 13. Du har i barmhärtighet varit ledsagare åt ditt folk, som du har förlössat, och har fört dem med din makt till din heliga boning.
 14. Folken skall höra och bäva, ångest skall gripa dem som bor i Filisteen.
 15. Edoms furstar skall förfäras*, fruktan kommer över de mäktiga i Moab. Alla Kanaans invånare skall smälta bort. *KJV: bli förvånade.
 16. Förskräckelse och fruktan skall falla över dem. De skall stå som förstenade, inför din väldiga arm till dess ditt folk

drar förbi HERRE, till dess folket drar förbi, som du har köpt.

17. Du skall föra dem in och plantera dem på din arvedels berg, på den plats, HERRE som du har gjort till din boning, i den helgedom, o Herre*, som dina händer har berett.

*Hebr: Adonái. Ps. 44:3, 78:54, 132:13-14.

18. HERREN skall regera alltid och för evigt. Ps. 10:16, 146:10.

19. Ty faraos hästar med hans vagnar och ryttare gick ned i havet, och HERREN lät havets vatten strömma tillbaka över dem. Men Israels barn gick på det torra mitt igenom havet.

20. Och Mirjam, profetissan, Arons syster, tog en tamburin i sin hand, och alla kvinnorna följde henne med tamburiner och dans. 4 Mos. 26:59. Ps. 68:26.

21. Och Mirjam svarade* dem: Sjung till HERREN, för han har triumferat i härlighet, häst och ryttare har han störtat i havet. *KXII: sjöng.

22. Och Mose lät israeliterna bryta upp från Röda havet, och de drog ut i öknen Sur. De vandrade tre dagar i öknen utan att finna vatten.

4 Mos. 33:8.

23. Och de kom till Mara men de kunde inte dricka vattnet i Mara, för det var bittert. Därför heter stället Mara.

24. Då knotade folket mot Mose och sade: Vad skall vi dricka?

25. Han ropade till HERREN, och HERREN visade honom ett stycke trä, som han kastade i vattnet, och vattnet blev sött. Där lade han fram för dem lag och rätt, och där satte han dem på prov.

26. Han sade: Om du noga lyssnar till HERRENS, din Guds röst, och gör vad rätt är i hans ögon och lyssnar till hans bud och håller alla hans stadgar, så skall jag inte lägga på dig någon av de sjukdomar, som jag har lagt på egyptierna, ty jag är HERREN, han som botar* dig.

*KXII: din läkare. 5 Mos. 7:15. Ps. 103:3.

27. Och de kom till Elim. Där var tolv vattenkällor och sjuttio palmträd, och där slog de läger vid vattnet.

4 Mos. 33:9.

16 Kapitlet

Folkets andra knotande. Israeliterna får vaktlar och manna till mat.

Hela menigheten av Israels barn bröt upp från Elim och kom till öknen Sin, som ligger mellan Elim och Sinai, på femtonde dagen i den andra månaden sedan de hade lämnat Egyptens land.

2. Och Israels barns hela menighet knotade mot Mose och Aron i öknen,

3. och Israels barn sade till dem: Om vi ändå* hade fått dö genom HERRENS hand i Egyptens land, där vi satt vid köttgrytorna och hade bröd nog att äta. Ty ni har fört oss till denna öken för att låta hela denna skara dö av hunger. *KJV: Gud give att.

4. Då sade HERREN till Mose: Se, jag vill låta det regna bröd från himlen åt er, och folket skall gå ut och samla för var dag så mycket som

behövs. För att jag må pröva dem, om de vill vandra efter min lag eller inte.

Neh. 16:4. Ps. 78:24. Job. 16:31.

5. Och det skall ske på den sjätte dagen när de förbereder det som de samlar in, skall det vara dubbelt så mycket som de samlar in dagligen.

6. Mose och Aron sade till alla Israels barn: I kväll skall ni erfara att det är HERREN som har fört er ut ur Egyptens land.

7. I morgon skall ni få se HERRENS härlighet, eftersom han har hört ert knotande mot HERREN. Ty vilka är vi, att ni knotar mot oss?

4 Mos. 14:27.

8. Och Mose sade: I kväll skall HERREN ge er kött att äta, och i morgon bröd att mätta er med, eftersom HERREN har hört ert knotande, hur ni har knorrat mot honom. Ty vad är vi? Ert knotande är inte mot oss, utan mot HERREN.

9. Och Mose sade till Aron: Säg till hela menigheten av Israels barn: Träd fram inför HERREN, ty han har hört ert knotande.

10. Och det skedde, medan Aron talade till hela menigheten av Israels barn, att de vände sig mot öknen, och se, HERRENS härlighet visade sig i molnsdyn.

11. Och HERREN talade till Mose och sade:

12. Jag har hört Israels barns knotande. Tala till dem och säg: I skymningen skall ni få kött att äta, och i morgon skall ni bli mättade av bröd, och ni skall erfara att jag är HERREN, er Gud.

13. Och det skedde på kvällen att vaktlar kom och övertäckte lägret,

och på morgonen låg det dagg runt omkring lägret. 4 Mos. 11:31. Ps. 78:24.

Joh. 6:31. 1 Kor. 10:3.

14. När daggen som hade fallit gick bort, se, då låg något över öknens yta, som var runt och smått, så smått som rimfrost på marken.

15. Och när Israels barn såg det, sade de till varandra: Vad är detta? Ty de visste inte vad det var. Och Mose sade till dem: Detta är det bröd, som HERREN har gett er att äta.

*hebr. man. KXII och KJV: Det är manna.

Joh. 6:31. 1 Kor. 10:3.

16. Detta är det ord, som HERREN har befallt: Var och en skall samla åt sig så mycket han äter. Och ta ett gomermått till varje, efter hur många personer det är. Varje man skall ta åt dem som han har i sitt tält.

17. Israels barn gjorde så, och samlade, den ene mer, den andre mindre.

18. När de mätte upp det med gomermått, hade den som samlat mycket ingenting över, och för den som hade samlat litet fattades det ingenting. Var och en hade samlat åt sig så mycket som han åt. 2 Kor. 8:15.

19. Och Mose sade till dem: Ingen får lämna kvar något av det till i morgon.

20. Men de lydde inte Mose, utan somliga lämnade något kvar av det till morgonen. Då växte det maskar i det och luktade illa. Och Mose blev vred på dem.

21. Så samlade de varje morgon av det, så mycket som var och en kunde äta, men när solen blev het, så smälte det bort.

22. Och det skedde på sjätte dagen

att de samlade dubbelt så mycket bröd, eller två gomermått för varje person. Och menighetens alla ledare kom och berättade det för Mose.

23. Och han sade till dem: Detta är vad HERREN har sagt: I morgon är det sabbatsvila, HERRENS heliga sabbat. Baka det ni vill baka idag och koka det ni vill koka, och lägg det som blir över åt sidan och spara det till i morgon.

24. Och de lade det åt sidan till morgonen, som Mose hade befallt, och det luktade inte illa, och det kom inga maskar i det.

25. Och Mose sade: Ät det i dag, för i dag är det HERRENS sabbat. I dag skall ni inte finna något på marken.

26. I sex dagar skall ni samla det, men på den sjunde dagen är det sabbat. Då finns där ingenting.

27. Och det skedde att några av folket gick ut för att samla på den sjunde dagen men de fann inget.

28. Då sade HERREN till Mose: Hur länge skall ni vägra att hålla mina bud och mina lagar?

29. Se, HERREN har gett er sabbaten. Därför ger han er på den sjätte dagen bröd för två dagar. Så stanna nu var och en hemma och ingen skall gå ut från sin plats på den sjunde dagen.

30. Alltså vilade folket på den sjunde dagen.

31. Och Israels hus kallade det manna*. Och det liknade korianderfrö, var vitt och smakade som honungskaka**. 4 Mos. 11:7. 5 Mos. 8:3.

*Hebr. "man", som betyder: "vad"? Jfr. 2 Mos. 16:15.

**KXII: semla med honung.

32. Och Mose sade: Detta är vad HERREN har befallt: Fyll en

gomer av det till att förvaras åt era efterkommande, så att de får se det bröd, som jag gav er att äta i öknen, när jag förde er ut ur Egyptens land.

33. Och Mose sade till Aron: Tag ett kärl och lägg ett fullt gomermått manna i det och ställ det inför HERREN och spara det till era efterkommande.

34. Aron ställde det framför vittnesbördet* för att bevaras som HERREN hade befallt Mose.

*dvs. lagens tavlor som förvarades i förbundsarken.
Hebr. 9:4.

35. Och Israels barn åt manna i fyrtio år, tills de kom till bebott land. De åt manna tills de kom till gränsen av Kanaans land. Jos. 5:12. Neh. 9:15.

36. Och en gomer är tiondelen av en efa.

17 Kapitlet

*Folkets tredje knotande mot Mose.
Vattnet ur klippan. Strid med
amalekiterna.*

Hela Israels barns menighet drog ut från öknen Sin, enligt sina dagsresor, så som HERREN befallde dem. Och de slog läger i Refidim, men där hade folket inget vatten att dricka. 4 Mos. 33:14.

2. Därför klagade folket på Mose och sade: Ge oss vatten att dricka. Mose sade till dem: Varför klagar ni på mig? Varför frestar ni HERREN?

4 Mos. 20:2-3. 5 Mos. 6:16. Matt. 4:7.

3. Och folket törstade där efter vatten

och folket knotade mot Mose och sade: Varför har du fört oss upp från Egypten, för att låta oss och våra barn och vår boskap dö av törst?

4. Och Mose ropade till HERREN och sade: Vad skall jag göra med detta folk? Det fattas inte mycket förrän de stenar mig.

4 Mos. 14:10. 1 Sam. 30:6.

5. Och HERREN sade till Mose: Gå framför folket och tag med dig några av de äldste i Israel och tag i din hand din stav, med vilken du slog på floden och gå.

2 Mos. 7:20. 5 Mos. 8:15.
Ps. 105:41. Jes. 48:21.

6. Se, jag skall stå där framför dig på klippan i Horeb, och du skall slå på klippan, och det skall komma vatten ur den så att folket får dricka. Och Mose gjorde så inför Israels äldstes ögon.

4 Mos. 20:11. Ps. 78:15. 1 Kor. 10:4.

7. Och han kallade stället för Massa* och Meriba**, därför att Israels barn hade klagat och eftersom de hade frestat HERREN och sagt: Är HERREN ibland oss eller inte?

*betyder: frestelse, prövning.

**betyder: tvist, klagomål. Ps. 81:8. 95:8-9.

8. Då kom Amalek och stred mot Israel i Refidim. 5 Mos. 25:17. 1 Sam. 15:2.

9. Och Mose sade till Josua: Välj ut män åt oss och dra ut och strid mot Amalek. I morgon skall jag stå överst på höjden och ha Guds stav i min hand.

10. Och Josua gjorde som Mose sade till honom och stred mot Amalek. Och Mose, Aron och Hur steg upp överst på höjden.

11. Och det skedde, att så länge Mose höll upp sina händer, hade Israel övertaget, men när han lät

händerna sjunka ner, hade Amalek övertaget.

12. Men Moses händer blev tunga. Därför tog de en sten och lade den under honom, och han satte sig på den. Aron och Hur höll upp hans händer, en vid den ena sidan och en vid den andra sidan, så att hans händer hölls stadiga, till dess solen gick ner.

13. Och Josua besegrade Amalek och hans folk med svärdsegg.

14. Och HERREN sade till Mose: Skriv upp detta i en bok så att det blir ihågkommet. Och återberätta det i Josuas öron, för jag skall fullständigt utplåna minnet av Amalek under himlen.

15. Och Mose byggde ett altare och kallade det Jehovah-Nissi*.

*betyder: HERREN är mitt baner.

16. Ty han sade: HERREN har svurit, att HERREN skall strida mot Amalek från släkte till släkte.

18 Kapitlet

Jetro besöker Mose och ger honom råd.

När Moses svärfar Jetro, prästen i Midjan, fick höra om allt som Gud hade gjort för Mose och för sitt folk Israel, att HERREN hade fört Israel ut ur Egypten.

2. Då tog Jetro, Moses svärfar, med sig Moses hustru Sippora, efter att han hade sänt henne tillbaka,

3. och hennes två söner. Den ene hade fått namnet Gersom, ty han sade: Jag

har varit främling i ett främmande land.

1 Krön. 23:15. Apg. 7:29.

4. Den andre hade fått namnet Elieser, ty han sade: Min fars Gud har varit min hjälp och räddade mig undan faraos svärd.

5. Och Jetro, Moses svärfar, kom med hans söner och hans hustru till Mose i öknen, där han hade slagit läger vid Guds berg.

6. Och han sade till Mose: Jag, din svärfar Jetro, kommer till dig med din hustru och hennes två söner.

7. Då gick Mose ut och mötte sin svärfar, bugade sig för honom och kysste honom. De frågade varandra hur det stod till och de gick in i tältet.

8. Och Mose berättade för sin svärfar allt vad HERREN hade gjort med farao och egyptierna för Israels skull, och all den vedermöda, som de hade haft på vägen, och hur HERREN hade räddat* dem. *KJV: befriat.

9. Och Jetro glädde sig över allt det goda, som HERREN hade gjort mot Israel, att han hade befriat* dem från egyptiernas hand. *KXII: frälst.

10. Och Jetro sade: Lovad* vare HERREN, som har räddat** er från egyptiernas hand och från faraos hand, och som har räddat** folket undan egyptiernas hand.

*KJV: Välsignad. **KJV: befriat.

11. Nu vet jag att HERREN är större än alla gudar, för när de handlade högmodigt mot detta folk var han över dem. Neh. 9:10. Ps. 86:8.

12. Och Jetro, Moses svärfar, bar fram* brännoffer och slaktoffer åt Gud. Och Aron och alla de äldste

i Israel kom för att äta bröd med Moses svärfar inför Gud.

*KXII och KJV: tog.

13. Och det skedde följande dag att Mose satte sig för att döma folket, och folket stod omkring Mose ifrån morgonen till kvällen.

14. Och då Moses svärfar såg allt vad han gjorde med folket, sade han: Vad är det du gör med folket? Varför sitter du här ensam, och allt folket står omkring dig, från morgon till kväll?

15. Och Mose sade till sin svärfar: Eftersom folket kommer till mig för att fråga Gud*. *KXII tillägger: om råd.

16. När de har en fråga kommer de till mig, och jag dömer mellan var och en och låter dem få veta Guds stadgar och hans lagar.

17. Då sade Moses svärfar till honom: Det är inte bra det du gör.

18. Du kommer säkert att trötta ut både dig själv och detta folk som är hos dig, för den här uppgiften är alldeles för tung för dig, och du kan inte klara den ensam. 5 Mos. 1:9.

19. Lyssna nu på vad jag säger! Jag vill ge dig ett råd, och Gud skall vara med dig. Du kan vara folkets talesman inför Gud och lägga fram deras ärenden inför Gud.

20. Och du kan lära dem stadgarna och lagarna, och visa dem den väg de skall vandra och de gärningar de skall göra.

21. Men välj ut åt dig dugliga män bland allt folket, som fruktar Gud, män som håller sig till sanningen, som hatar girigheten, och sätt sådana över dem som ledare över

tusen, ledare över hundra, ledare över 50 och ledare över tio.

5 Mos. 1:13, 16:19.

22. De skall alltid döma folket. Varje svårt* ärende skall de hänskjuta till dig, men i alla de små sakerna skall de själva döma. Så blir det lättare för dig och de skall bära bördan med dig.

*KJV: stort.

23. Om du gör på detta sätt och om Gud befaller dig det, då skall du klara att hålla ut och allt detta folk kan då också gå hem i frid.

24. Mose lyssnade på vad hans svärfar sade och gjorde allt det han hade sagt.

25. Och Mose valde ut dugliga män ur hela Israel och gjorde dem till huvudmän* för folket, ledare över tusen, ledare över hundra, ledare över 50 och ledare över tio.

*KXII: hövdingar.

26. Och de dömde alltid folket. De svåra ärendena hänsköt de till Mose, men i alla de små sakerna dömde de själva.

27. Och Mose lät sin svärfar resa, och han återvände till sitt land.

19 Kapitel

*Israeliterna vid Sinai.
HERREN stiger ned på
berget och talar till Mose.*

Iden tredje månaden efter att Israels barn hade lämnat Egyptens land, just på den dagen, kom de till Sinaiöknen.

2. Ty de hade lämnat Refidim och

de hade kommit till Sinaiöknen och slagit läger i öknen. Israel slog läger framför* berget.

*KXII: mitt emot. 4 Mos. 33:15.

3. Och Mose steg upp till Gud, och HERREN kallade på honom från berget och sade: Detta skall du säga till Jakobs hus och förkunna för Israels barn:

Apg. 7:38.

4. Ni har sett vad jag gjorde med egyptierna, och hur jag bar er på örnvingar och förde er till mig.

5 Mos. 29:2.

5. Om ni nu hör* min röst och håller mitt förbund, då skall ni vara min dyrbara egendom framför alla folk, ty hela jorden är min.

*KJV: lyder.

Ps. 24:1. 50:12. 1 Kor. 10:26. Tit. 2:14.

6. Och ni skall vara ett rike av präster och ett heligt folk* åt mig. Dessa är de ord, som du skall säga åt Israels barn.

*KJV: nation. 1 Petr. 2:9. Upp. 1:6. 5:10.

7. När Mose kom tillbaka kallade han samman folkets äldste och förelade dem* alla dessa ord, som HERREN hade befallt honom.

*KJV: framför deras ansikten.

8. Och folket svarade enhälligt och sade: Allt vad HERREN har sagt vill vi göra. Och Mose återvände med folkets svar* till HERREN.

*KXII och KJV: ord. 2 Mos. 24:3. 5 Mos. 5:27.

9. Och HERREN sade till Mose: Se, jag vill komma till dig i en tjock molnsky, så att folket skall höra när jag talar med dig och tro på dig för alltid. Och Mose berättade för HERREN vad folket hade sagt*.

*KXII och KJV: folkets ord.

10. Och HERREN sade till Mose: Gå till folket och helga dem i dag och i morgon, och låt dem tvätta sina kläder.

Jos. 7:13.

11. Och de skall vara beredda den tredje dagen, ty på den tredje dagen skall HERREN stiga ned på Sinai berg inför hela folkets åsyn.

12. Och du skall sätta ut gränser för folket hela vägen runt och säga: Akta er för att stiga upp på berget eller röra vid dess fot! Ty var och en som rör vid berget skall sannerligen döden dö.

13. Ingen hand skall vidröra honom, utan han skall stenas eller skjutas*. Vare sig det är ett djur eller en människa, så skall det inte leva. När det ljuder ett utdraget basunljud, skall de gå upp på berget.

*KJV: skjutas igenom. Hebr.12:20.

14. Och Mose gick ner från berget till folket och helgade folket, och de tvättade sina kläder.

15. Och han sade till folket: Var beredda på den tredje dagen. Kom inte nära era hustrur.

16. Och det skedde på den tredje dagen, när det hade blivit morgon, att det började åska och blixtra och ett tjockt moln låg över berget, och ett mycket starkt basunljud hördes så att allt folket som var i lägret bävade.

Hebr. 12:18-19.

17. Och Mose förde folket ut ur lägret för att möta Gud. Och de ställde sig nedanför berget.

18. Hela Sinaiberget var fullständigt täckt av rök, därför att HERREN hade stigit ner på det i eld. Röken steg upp därifrån som röken från en smältugn, och hela berget skakade våldsamt.

5 Mos. 4:11.

19. Och när det ljöd ett utdraget basunljud, som tilltog och blev

starkare och starkare, talade Mose och Gud svarade honom med hög röst.

Hebr. 12:19.

20. Och HERREN steg ner på Sinai-berget, på toppen av berget, och HERREN kallade Mose upp till bergets topp, och Mose gick dit upp.

21. Och HERREN sade till Mose: Gå ner och varna folket, så att de inte tränger sig fram för att se HERREN, ty då kommer många av dem att mista livet.

22. Och även prästerna, som får komma inför HERREN, skall helga sig så att inte HERREN förgör dem.

23. Mose sade till HERREN: Folket kan inte stiga upp på Sinaiberget, ty du har varnat oss och sagt: dra en gräns runt berget och helga det.

24. HERREN sade till honom: Gå, stig ner, och du skall komma upp, du tillsammans med Aron. Men prästerna och folket får inte tränga sig fram för att stiga upp till HERREN, så att han inte förgör dem.

25. Och Mose steg ner till folket och sade detta till dem.

20 Kapitlet

Tio Guds Bud. Två altaren.

Och Gud talade alla dessa ord och sade:

2. Jag är HERREN, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ut ur trädromshuset.

3 Mos. 25:55. 5 Mos. 5:6-21. Ps. 81:11.

3. Du skall inga andra gudar ha vid sidan av mig.

4. Du skall inte göra dig någon utskuren avgudabild eller något som liknar något av det som är uppe i himlen eller nere på jorden eller av det som är i vattnet under jorden.

5 Mos. 4:16.

5. Du skall inte böja* dig ner för dem, inte heller tjäna dem. Ty jag HERREN, din Gud, är en nitälskande Gud, som hemsöker fädernas missgärning** på barn intill tredje och fjärde släktled på dem som hatar mig. *KXII: be till dem.

**orättfärdighet, syndfullhet.

4 Mos. 14:18. 5 Mos. 5:9. Nah. 1:2.

6. Men som visar barmhärtighet mot tusenden av dem som älskar mig och håller mina bud.

7. Du skall inte missbruka HERRENS, din Guds, namn, ty HERREN skall inte låta den bli ostraffad som missbrukar hans namn.

3 Mos. 19:12, 24:16. Matt. 5:34-37.

8. Tänk på sabbatsdagen, så att du håller den helig.

2 Mos. 23:12, 34:21. 35:2-3. Jer. 17:21-22. Hes. 20:12.

9. Sex dagar skall du arbeta och göra alla dina sysslor.

10. Men den sjunde dagen, är HERRENS, din Guds sabbat. Då skall du inte göra något arbete, varken du eller din son eller din dotter, din tjänare eller din tjänarinna, eller din boskap, eller den främling som bor innanför dina portar.

11. Ty på sex dagar gjorde HERREN himlen och jorden och havet och allt som är i dem, och vilade på sjunde dagen. Därför har HERREN välsignat sabbatsdagen och helgat den.

1 Mos. 2:2-3. 2 Mos. 31:17.

12. Hedra din far och din mor, så

att du får leva länge i det land, som HERREN, din Gud, ger dig.

3 Mos. 19:3. 5 Mos. 5:16. Matt. 15:4. Mark. 7:10. Ef. 6:2.

13. Du skall inte dräpa. Matt. 5:21.

14. Du skall inte begå äktenskapsbrott*. *KXII: hor. Matt. 5:27. Matt. 19:9. Hebr. 13:4.

15. Du skall inte stjåla.

16. Du skall inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa.

5 Mos. 5:20. Ords. 19:5. Matt. 19:18.

17. Du skall inte ha begär till din nästas hus. Du skall inte ha begär till din nästas hustru, eller till hans tjänare eller hans tjänarinna, eller hans oxe, eller hans åsna, eller till något som tillhör din nästa. Rom. 7:7. 13:9.

18. Och allt folket blev vittne till åskan, blixterna, basunljudet och röken från berget. Och när folket såg det, bävade* de och ställde sig på avstånd. *KJV: flyttade de på sig. Hebr. 12:18.

19. Och de sade till Mose: Tala du med oss, så skall vi lyssna, men låt inte Gud tala med oss, för då kommer vi att dö. 5 Mos. 18:16.

20. Och Mose sade till folket: Var inte rädda, ty Gud har kommit för att pröva er och för att ni skall ha hans fruktan för ögonen, så att ni inte syndar.

21. Och folket stod på långt avstånd, och Mose närmare sig det tjocka mörkret där Gud var.

22. Och HERREN sade till Mose: Så skall du säga till Israels barn: Ni har sett, att jag har talat med er från himlen.

23. Ni skall inte vid sidan av mig göra er gudar av silver, inte heller skall ni göra er gudar av guld. 5 Mos. 29:17.

24. Ett altare av jord skall du göra åt mig och på det skall du offra dina brännoffer och dina tackoffer*,

dina får och din nötboskap. På varje plats, där jag vill låta mitt namn bli ihågkommet, skall jag komma till dig och välsigna dig. *KJV: fredsoffer.

25. Och om du vill göra ett altare av sten åt mig, så skall du inte bygga det av huggen sten. Ty om du använder din mejsel på den så vanhelgar du den. 5 Mos. 27:5. Jos. 8:31.

26. Du får inte heller stiga upp till mitt altare på trappor, så att din nakenhet inte blir blottad över det.

21 Kapitlet

Lagar om slavar, dråp och oxar.

Dessa är de bestämmelser som du skall förelägga dem.

2. Om du köper en hebreisk tjänare, skall han tjäna i sex år. På det sjunde året skall han frigges, utan lösen.

3 Mos. 25:40. 5 Mos. 15:12. Jer. 34:14.

3. Om han kom ensam, skall han frigges ensam. Om han var gift, så skall hans hustru frigges tillsammans med honom.

4. Har hans herre givit honom en hustru, och hon har fött söner eller döttrar, skall hustrun och hennes barn tillhöra hennes herre, och han skall ensam frigges.

5. Men om tjänaren uttryckligen säger: Jag älskar min herre, min hustru och mina barn, jag vill inte bli fri.

6. Då skall hans herre föra honom inför domarna*. Han skall också föra honom till dörren eller dörrposten och hans herre skall genomborra hans

öra med en syl, och han skall tjäna honom för alltid. *KXII: gudarna.

7. Och om en man säljer sin dotter till tjänarinna, så skall hon inte bli fri så som de manliga tjänarna blir fria.

8. Om hon inte behagar sin herre som har troluvat sig med henne, då skall han låta henne bli friköpt. Till ett främmande folk har han inte rätt att sälja henne, eftersom han har handlat trolöst mot henne.

9. Men om han har troluvat henne med sin son, skall han behandla henne enligt de bestämmelser som gäller för döttrar.

10. Om han tar en hustru till åt honom, får han inte inskränka på hennes mat, kläder eller äktenskapliga rätt.

11. Om han inte låter henne få dessa tre ting, då skall hon friges utan att betala pengar.

12. Den som slår en människa, så att hon dör, skall döden dö*. *KJV: sannerligen dödas.
1.Mos. 9:6. 3.Mos. 24:17. 4.Mos. 35:16f.

13. Men om det inte var hans mening* utan Gud lät honom falla i hans hand, då kan han fly till en plats som jag skall anvisa dig. *KJV: Om han inte låg på lur.
4 Mos 35:22f. 5 Mos.19:3-5. Jos. 20:3f.

14. Men om någon står efter sin nästa i vrede och uppsåtligt dödar honom med list, då skall du ta bort honom från mitt altare, för han måste dö. 1 Kon. 2:28-31.

15. Den som slår sin far eller sin mor, skall döden dö*. *KJV: sannerligen dödas.

16. Den som rövar bort en människa skall döden dö*, vare sig han säljer henne eller om hon blir funnen i hans våld. *KJV: sannerligen dödas. 5 Mos. 24:7.

17. Den som förbannar sin far eller sin

mor, skall döden dö*. *KJV: sannerligen dödas.
3 Mos. 20:9. 5 Mos. 21:18, 27:16. Ords. 20:20.
Matt. 15:4. Mark.7:10.

18. Om några män tvistar med varandra, och den ene slår den andre med en sten eller med knyt näven, så att han inte dör men blir sängliggande,

19. och om han sedan kan vara uppe igen och gå ute, stödd vid sin stav, då skall han som slog honom gå fri. Men han måste ersätta honom för den tid som gått förlorad och sörja för att han blir fullständigt botad.

20. Om någon slår sin slav eller sin slavinna med käpp, så att denne dör under hans händer, så skall han sannerligen bli straffad.

21. Men han skall inte straffas om *den slagne** står upp** efter en eller två dagar. Det är ju hans egna pengar.

*KXII och KJV: han. **KJV: continue.

22. Om några män kivas med varandra, och någon av dem stöter en kvinna, som är havande, så att hon föder fram sitt foster, men ingen skada sker, så skall han sannerligen bli straffad enligt vad kvinnans man pålägger honom och han skall betala det som domarna fastställer.

23. Men om det sker någon skada skall liv ges för liv, 3 Mos. 24:19-20. 5 Mos. 19:21.

24. öga för öga, tand för tand, hand för hand, fot för fot, Matt. 5:38.

25. brännskada för brännskada, sår för sår och blåmärke för blåmärke.

26. Om en man slår sin tjänare i ögat eller sin tjänarinna i ögat och fördärvar det, skall han släppa denne fri för ögats skull.

27. Om han slår ut sin tjänares tand eller sin tjänarinnas tand, skall han

släppa denne fri för tandens skull.
28. Om en ox stångar en man eller en kvinna så att de dör, då skall oxen sannerligen stenas och dess kött får inte ätas, men oxens ägare skall gå fri.

29. Men om samma ox tidigare haft vanan att stångas, och hans ägare var tillsagd om det, och han inte har vaktat honom, utan han har dödat en man eller kvinna, då skall oxen stenas och hans ägare skall också dödas. 1 Mos. 9:5.

30. Om han blir ålagd en summa pengar, då skall han betala den till lösen för sitt liv, oavsett vad som blir ålagt honom.

31. Vare sig han har stångat en son eller har stångat en dotter, skall han behandlas efter samma dom.

32. Om oxen stångar en tjänare eller en tjänarinna, så skall han betala till deras herre 30 siklar silver, och oxen skall stenas.

33. Om en man öppnar en grop eller gräver en grop och inte täcker över den, och en ox eller åsna faller ner i den,

34. då skall gropens ägare ersätta det och ge pengar åt dess ägare, men det döda djuret skall vara hans.

35. Och om en mans ox stångar en annans ox så att den dör, så skall de sälja den levande oxen och dela pengarna, och den döda oxen skall de också dela.

36. Men om det var känt att oxen tidigare haft vanan att stångas och hans ägare inte har vaktat honom, då skall han sannerligen betala oxen för oxen, och den döda kroppen skall vara hans.

22 Kapitlet

*Lag om stöld, inbrott, lån,
trolldom, änkor och pant.*

Om någon stjälar en ox eller ett får och slaktar eller säljer det, skall han ersätta med fem oxar för en ox och fyra får för ett får.

2 Sam 12:6. Luk. 19:8.

2. Om en tjuv ertappas under inbrottet, och blir ihjälslagen, så blir det ingen blodsskuld för hans skull.

3. Men om solen hade gått upp när det skedde, då är det blodskuld. Han skall ge full ersättning och om han ingenting äger skall han säljas för sin stöld.

4. Om det stulna påträffas levande hos honom, antingen det är oxen eller åsna eller får, så skall han ersätta det dubbelt.

5. Om en man låter en åker eller vingård betas av, och han släpper sin boskap lös, så att de betar av en annans åker, skall han ge ersättning med det bästa från sin egen åker och med det bästa från sin egen vingård.

6. Om elden kommer lös och fattar i törnhäckar så att sädeskärvarna eller säden som ännu står eller åkern blir uppbränd, skall den som vållat branden fullt ersätta skadan.

7. Om en man lämnar pengar att förvara åt sin nästa* eller annan egendom, och det blir stulet i hans hus, och om man får tag i tjuven, då skall han ersätta det stulna dubbelt.

*KJV: sin granne.

8. Men om tjuven inte hittas, då skall

husets ägare ställas inför domarna för att se om han har lagt hand på sin nästas* egendom. *KJV: sin grannes.

9. För vid varje slags olagligt tillgrepp, antingen det gäller oxen eller åsna eller får eller kläder eller något annat som har blivit förlorat, som någon gör anspråk på att det är hans, så skall båda parternas sak läggas inför domarna*. Den som domarna* dömer skyldig, skall ersätta den andra** dubbelt. *KXII: gudarna. **KJV: sin granne.

10. Om någon lämnar en åsna eller en ox eller ett får eller vilket annat djur som helst i förvar hos en annan*, och detta dör eller skadas eller förs bort utan att någon ser det,

*KXII: sin nästa. KJV: sin granne.

11. då skall en HERRENS ed gälla mellan dem båda, att han inte har lagt sin hand på sin nästas* egendom. Och ägaren skall godta detta, så att den andra inte behöver ersätta något.

*KJV: sin granne.

12. Men om det har blivit stulet från honom, då skall han ersätta ägaren för det.

13. Om det har blivit ihjälrivet skall han föra fram det som bevis och han skall inte ersätta det som är ihjälrivet.

1 Mos. 31:39.

14. Om en man lånar något av sin nästa* och detta blir skadat eller dör, och ägaren inte är närvarande, då skall han sannerligen ersätta det.

*KJV: sin granne.

15. Men om dess ägare är närvarande, då behöver han inte ersätta det. Om det var hyrt, skall hyran räknas som ersättning.

16. Om någon förför en jungfru som inte är trolovad och ligger med

hennes, då skall han sannerligen betala brudpriset för henne så hon kan bli hans hustru. 5 Mos. 22:28-29.

17. Om hennes far bestämt vägrar att ge henne åt honom, då skall han betala lika mycket pengar som brudpriset för en jungfru.

18. En trollkvinna* skall du inte låta leva.

*KJV: häxa. 3 Mos. 19:31, 20:27.

19. Var och en som har samlag med ett djur, skall döden dö.

3 Mos. 18:23, 20:15. 5 Mos. 27:21.

20. Den som offerar till andra gudar än åt HERREN endast, han skall bli fullständigt utrotad*.

*KXII: vara förbannad. 2 Mos. 34:12-17.

5. Mos. 17:2-7. Jos. 24:20.

21. En främling skall du inte behandla illa eller förtrycka, för ni har också varit främlingar i Egyptens land.

3 Mos. 19:33-34. 5 Mos. 24:17-19.

22. Änkor och faderlösa barn skall du inte behandla illa.

5 Mos. 24:17. Jer. 7:6, 22:3. Sak. 7:10.

23. Om du behandlar dem illa på något sätt och de ropar till mig, skall jag sannerligen höra deras rop.

5 Mos. 10:18.

24. Och min vrede skall upptändas, och jag skall döda er med svärd och era hustrur skall bli änkor och era barn faderlösa.

25. Om du lånar ut pengar till någon i mitt folk som är fattig bland er, skall du inte handla som en ockrare mot honom. Ni skall inte kräva någon ränta av honom.

3 Mos. 25:35-37. 5 Mos. 23:19. Ps. 15:5.

26. Om du tar manteln i pant av din nästa, skall du ge den tillbaka till honom innan solen går ner.

5 Mos. 24:12-13.

27. Ty det är det enda tacksägen han har

att skyla sin kropp med. Vad skall han ha på sig när han sover? Och det skall ske att när han ropar till mig, skall jag höra honom, ty jag är barmhärtig.

28. Du skall inte smäda domarna*, och inte förbanna ledaren för ditt folk.

*KXII och KJV: gudarna.

3 Mos. 24:15-16. Pred. 10:20. Apg. 23:5.

29. Det första från din skörd* och från din vinpress skall du inte dröja med att offra. Den förstfödde av dina söner skall du ge åt mig.

*KXII: Din fyllelse och tårar skall du inte fördröja.

2 Mos. 13:2, 23:16. 5 Mos. 26:2.

30. På samma sätt skall du göra med dina oxar och dina får. I sju dagar skall den vara hos sin moder. På den åttonde dagen skall du ge den åt mig.

3 Mos. 22:27.

31. Ni skall vara mig ett heligt folk*. Ni skall inte äta kött, som är rivet ihjäl av djuren på marken. Åt hundarna skall ni kasta det.

*KJV: heliga människor. 3 Mos. 22:8. Hes. 44:31.

23 Kapitlet

Föreskrifter om lögn, ovänskap, mutor, viloar, högtider och landgränser.

Du skall inte sprida ett falskt rykte. Ge inte din hand åt en ogudaktig så att du blir ett orättfärdigt vittne.

3 Mos. 19:16.

2. Du skall inte följa folkmassan i det som är ont, inte heller skall du tala så i en rättssak, att du ger efter för folkmassan och förvränger rätten.

3. Du skall inte heller vara partisk för den fattige i hans rättssak.

3 Mos. 19:15. 5 Mos. 1:17.

4. Om du träffar på din fiendes ox eller hans åsna, som gått vilse, skall du sannerligen föra den tillbaka till honom.

5 Mos. 22:1-4.

5. Om du ser åsnan till honom som hatar dig ligga nertyngd under sin börda, får du inte lämna honom utan hjälp. Du måste hjälpa honom med det.

5 Mos. 22:4.

6. Du skall inte förvränga rätten för den fattige hos dig i hans rättssak.

7. Håll dig långt ifrån det som är falskt. Den oskyldiga och rättfärdiga skall du inte döda. Ty jag skall inte rättfärdiggöra den ogudaktiga*.

*KJV: den onde.

8. Du skall inte ta mutor, ty mutor förblindar de visa* och förvränger de rättfärdigas ord.

*KXII: seende. 5 Mos. 16:19.

9. En främling skall du inte förtrycka. Ni vet hur en främling känner det i sitt hjärta, eftersom ni själva har varit främlingar i Egyptens land.

2 Mos. 22:21. 3 Mos. 19:33. 5 Mos. 10:19.

10. I sex år skall du beså din jord och bärga dess gröda.

3 Mos. 25:3.

11. Men det sjunde året skall du låta den vila och ligga orörd, så att de fattiga bland ditt folk kan äta av det, och vad som blir över efter dem, det kan markens djur äta. På samma sätt skall du göra med din vingård och din olivplantering.

3 Mos. 25:4.

12. Under sex dagar skall du utföra ditt arbete, men på den sjunde dagen skall du vila, så att din ox och din åsna får vila och din tjänarinnas son och främlingen får återhämta sig.

13. Se till att ni i allt håller det jag har sagt er. Andra gudars namn skall

ni inte nämna. De får inte höras från din mun.

*KJV: ge akt på.

14. Tre gånger om året skall du hålla högtid åt mig.

3 Mos. 23:4f. 5 Mos. 16:16.

15. Du skall hålla det osyrade brödets högtid. I sju dagar skall du äta osyrat bröd, som jag har befallt dig, på den bestämda tiden i månaden Abib, eftersom det var då du drog ut ur Egypten. Men ingen skall träda fram tomhänt inför mitt ansikte.

16. Och skördehögtiden, när du skördar förstlingsfrukten av ditt arbete, som du har sått på marken, och bärgningshögtiden vid årsskiftet, när du har inbärgat frukten av ditt arbete från marken.

17. Tre gånger om året skall alla av manligt kön träda fram inför Herren* HERREN**.

*Hebr.: Adonái.

**Hebr.: JHWH. 5 Mos. 16:16.

18. Du skall inte offra blodet av mitt offer med syrat bröd, inte heller skall det feta av mitt offer lämnas kvar till morgonen.

2 Mos. 12:10, 34:25.

19. Det första av din marks första gröda skall du föra in i HERRENS, din Guds hus. Du skall inte koka en killing i dess moders mjölk.

2 Mos. 34:26. 5 Mos. 14:21.

20. Se, jag sänder en ängel framför dig, som skall bevara dig på vägen och föra dig till den plats, som jag har berett.

2 Mos. 14:19, 32:34, 33:2.

21. Tag dig till vara för honom och lyd hans röst. Reta inte upp honom för han skall inte förlåta era överträdelser, ty mitt namn är i honom.

22. Men om du verkligen lyssnar till hans röst, och gör allt vad jag

säger, skall jag bli en fiende till dina fiender och en motståndare till dina motståndare.

23. Ty min ängel skall gå framför dig och föra dig till amoreerna, hetiterna, perisseerna, kananeerna, hiveerna och jebuseerna, och jag skall utrota dem.

24. Du skall inte böja* dig ner för deras gudar och inte heller tjäna dem, och inte göra såsom de gör**, utan du skall riva ner och slå sönder deras bilder***.

*KXII: Tillbedja deras gudar.

**Alt. övers.: inte ta efter deras seder.

***KXII: avgudar.

25. Men HERREN, er Gud, skall ni tjäna, och han skall välsigna ditt bröd och ditt vatten, och jag skall ta bort sjukdomarna från dig*.

*KJV: från din mitt. 5 Mos. 7:15. Matt. 6:33.

26. Det skall inte förekomma för tidiga födslar eller ofruktsamhet i ditt land. Dina dagars tal skall jag göra fullt.

5 Mos. 7:14.

27. Min förskräckelse skall jag sända framför dig och jag vill utrota alla de folk som du kommer till, och jag skall få alla dina fiender att fly* för dig.

*KJV: att vända sina ryggar mot dig.

28. Jag skall sända getingar framför dig, som skall jaga undan hiveerna, kananeerna och hetiterna för dig.

5 Mos. 7:20. Jos. 24:12.

29. Jag skall inte driva bort dem från dig på ett år, för att landet inte skall bli öde och vilddjuren inte skall föröka sig mot dig.

30. Så småningom skall jag driva bort dem för dig, till dess du har förökat dig så att du kan ärva landet.

31. Och jag skall fastställa ditt lands gränser från Röda havet till

filistéernas hav, och från öknen till floden, ty jag skall ge landets inbyggare i din hand och du skall driva bort dem från dig. 1 Mos. 15:18.

5 Mos. 11:24. Jos. 24:18. 1 Kon. 4:21. Ps. 80:12.

32. Du skall inte göra något förbund med dem eller med deras gudar.

2 Mos. 34:12. 5 Mos 7:2.

33. De skall inte bo kvar i ditt land, så att de inte får dig till att synda mot mig. Ty om du tjänar deras gudar så kommer det sannerligen att bli en snara för dig. 5 Mos. 7:1-5. Jos. 23:13. Dom. 2:3.

24 Kapitlet

*Förbundets bok, och blods-
förbundet. Mose på Sinai.*

Till Mose sade han: Kom upp till HERREN, du och Aron, Nadab och Abihu och sjuttio av de äldste i Israel, och tillbe på avstånd.

2. Endast Mose skall träda fram till HERREN, men de andra skall inte närma sig, och folket skall inte heller gå upp med honom.

3. Och Mose kom till folket och berättade alla HERRENS ord och lagar*. Och allt folket svarade med en röst och sade: Alla de ord, som HERREN har sagt, vill vi göra.

*KXII: rättar. KJV: domar. 2 Mos. 19:8. 5 Mos. 5:27.

4. Mose skrev ner alla HERRENS ord, och steg upp tidigt på morgonen och byggde ett altare nedanför berget och tolv stenstoder efter Israels tolv stammar.

5. Och han sände iväg unga män av Israels barn, som offrade brännoffer

och offrade oxar till tackoffer* åt HERREN.

*KJV: fredsoffer.

6. Och Mose tog hälften av blodet och hällde det i skålar, och den andra hälften av blodet stänkte han på altaret.

7. Och han tog förbundsboken och läste upp den medan folket hörde* på, och de sade: Allt vad HERREN har sagt, det vill vi göra och lyda.

*KXII: folkets öron.

8. Då tog Mose blodet och stänkte på folket och sade: Se, detta är förbundets blod, som HERREN har gjort med er i enlighet med alla dessa ord. 1 Petr. 1:2. Hebr. 9:20.

9. Och Mose och Aron, Nadab och Abihu och sjuttio av de äldste i Israel gick upp.

10. Och de fick se Israels Gud. Under hans fötter var det som ett stenlagt arbete av safirstenar, likt himlen i sin klarhet.

11. Och han lät inte sin hand drabba de främsta av Israels barn, och när de hade skådat Gud, åt de och drack.

12. Och HERREN sade till Mose: Kom upp till mig på berget och stanna där, så skall jag ge dig stentavlorna, lagen och budorden som jag har skrivit, så att du kan lära ut dem.

13. Då stod Mose upp och Josua, hans tjänare, och Mose gick upp på Guds berg

14. och sade till de äldste: Stanna här tills vi kommer tillbaka till er. Se, Aron och Hur är med er. Om någon har något ärende att anföra kan han vända sig till dem.

15. När Mose gick upp på berget, övertäcktes berget av en molnsky.

16. Och HERRENS härlighet vilade* över Sinaiberget, och en molnsky övertäckte det i sex dagar, och på den sjunde dagen kallade han på Mose mitt ut från skyn. *KXII och KJV: bodde.

17. Och synen av HERRENS härlighet på toppen av berget var i Israels barns ögon som en förtärande eld.

18. Och Mose gick in i mitten av molnskyn och gick upp på berget. Och Mose blev kvar på berget i fyrtio dagar och fyrtio nätter.

2 Mos. 34:28. 5 Mos. 9:9f.

25 Kapitlet

Offergåvor till tabernaklet. Befallning om att bygga Tabernaklet och dess blivande tillhörigheter beskrivs.

HERREN talade med Mose och sade:

2. Säg till Israels barn, att de samlar in gåvor åt mig. Av varje man som ger av ett frivilligt hjärta skall ni ta emot gåvor åt mig. 2 Mos. 35:5.

3. Och detta är den gåva, som ni skall ta av dem: guld, silver och koppar

4. mörkblått, purpurrött och rosenrött *garn** och fint lingarn och gethår. *saknas i KXII och KJV.

5. Rödfärgade baggskinn, tahasskinn* och akacieträ, *KJV: grävlingsskinn.

6. olja till ljusstaken, kryddor till smörjelseoljan och till den väldoftande rökelsen,

7. onyxstenar och stenar som skall sättas i efoden* och bröstskölden.

*klädesplagg för en judisk präst.

8. Och de skall göra mig en helgedom, så att jag kan bo ibland dem.

Hebr. 9:2.

9. Enligt allt som jag visar dig, efter förebilden av tabernaklet och förebilden av alla dess tillbehör, just så skall ni göra det.

10. De skall göra en ark av akacieträ, två och en halv aln lång och en och en halv aln bred och en och en halv aln hög. 2 Mos. 37:1.

11. Du skall överdra den med rent guld. Både invändigt och utvändigt skall du överdra den och ovanpå den skall du göra en krona* av guld runt omkring. *KXII: krans.

12. Och du skall gjuta fyra ringar av guld och sätta dem i dess fyra hörn, två ringar skall vara på den ena sidan och två ringar på den andra sidan.

13. Och du skall göra stänger av akacieträ och överdra dem med guld.

14. Du skall skjuta stängerna in i ringarna på sidorna av arken, så att man kan bära arken med dem.

15. Stängerna skall sitta kvar i ringarna och får inte tas bort från dem.

16. I arken skall du lägga vittnesbördet, som jag skall ge dig. 2 Mos 40:20.

17. Du skall göra en nådastol* av rent guld, två och en halv aln lång och en och en halv aln bred.

*gulddocket på förbundsarken. 2 Mos. 37:6.

18. Och du skall göra två keruber av guld. I drivet arbete skall du göra dem, på båda ändarna av nådastolen.

19. Gör en kerub vid den ena ändan, och den andra keruben vid den andra ändan. I ett stycke med nådastolen

skall ni göra keruberna vid dess båda ändar.

20. Och keruberna skall sträcka sina vingar uppåt, så att de övertäcker nådastolen med sina vingar, och deras ansikten skall vara vända mitt emot varandra. Kerubernas ansikten skall vara vända mot nådastolen.

1 Kon. 8:7. Hebr. 9:5.

21. Och du skall sätta nådastolen ovanpå arken, och i arken skall du lägga vittnesbördet som jag skall ge dig.

22. Där skall jag möta dig, från platsen ovanför nådastolen, mellan de två keruberna, som är på vittnesbördets ark, skall jag tala med dig om allt det som jag vill ge dig i befallning till Israels barn. 4 Mos. 7:89.

23. Och du skall göra ett bord av akacieträ, två alnar långt och en aln brett och en och en halv aln högt.

24. Och du skall överdra det med rent guld, och göra en guldkant runt omkring det.

25. Och du skall göra en handsbred list runt omkring det och runt omkring den skall du göra en kant av guld.

26. Och du skall göra fyra ringar av guld till det och sätta ringarna i de fyra hörnen, vid de fyra benen.

27. Ringarna skall sitta vid listen som hållare för stänger så att bordet kan bäras.

28. Du skall göra stängerna av akacieträ och överdra dem med guld, så att bordet kan bäras med dem.

29. Och du skall göra dess fat, skålar, kannor och bågare, av rent guld skall du göra dem.

30. Och du skall lägga skådebröd på bordet som alltid skall vara inför mig. 3 Mos. 24:6. 1 Sam. 21:6.

31. Du skall göra en ljusstake* av rent guld, av hamrat arbete skall ljusstaken* vara. Foten, armarna, skålar, knopparna och blommorna skall vara av ett stycke.

*hebr. menorah.

32. Sex armar skall gå ut från ljusstakens sidor, tre armar av ljusstaken från den ena sidan och tre armar av ljusstaken från den andra sidan.

33. På den ena armen skall det vara tre skålar formade som mandelblommor med en knopp och en blomma, och på den andra armen tre skålar formade som mandelblommor med en knopp och en blomma. Så skall det vara på de sex armar, som går ut från ljusstaken.

34. På själva ljusstaken skall det vara fyra skålar formade som mandelblommor med sina knoppar och blommor.

35. Och det skall vara en knopp under två armar i ett stycke med den, och en knopp under två armar i ett stycke med den, och en knopp under två armar i ett stycke med den, alltså de sex armar som går ut från ljusstaken.

36. Både knopparna och armarna skall vara i ett stycke med den, alltsammans skall vara ett enda stycke i hamrat arbete av rent guld.

37. Och du skall göra sju lampor till den, och dess lampor skall lysa så att

de ger ljus framför den.

38. Och dess lamptänger och dess brickor skall vara av rent guld.

39. Av en talent rent guld skall man göra den med alla dess tillbehör.

40. Se till, att du gör efter den förebild, som har visats för dig på berget.

Apg. 7:44. Hebr. 8:5.

26 Kapitlet

Tabernaklets byggnad och delar.

Tabernaklet skall du göra av tio tältvåder av tvinnat fint lingarn och mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn. I konstvävnad med keruber på skall du göra dem.

2 Mos. 36:8f.

2. Varje våd skall vara 28 alnar lång, och bredden på varje våd fyra alnar. Alla våderna skall ha samma mått.

3. Fem av våderna skall fogas samman med varandra, och de andra fem våderna skall också fogas samman med varandra.

4. Och du skall sätta öglor av mörkblått garn i kanten på de yttersta våderna på det hopsatta stycket, och på samma sätt skall du också göra i kanten på den yttersta våden i det andra hopsatta stycket.

5. 50 öglor skall du sätta på ena våden, och 50 öglor skall du sätta vid kanten av den andra våden så att öglorna passar till varandra.

6. Och du skall göra 50 hakar av guld och fästa ihop våderna med hakarna, så att tabernaklet blir en helhet.

2 Mos. 36:17.

7. Du skall också göra våder av

gethår till ett tält över tabernaklet. Elva våder skall du göra.

8. Varje våd skall vara 30 alnar lång, och bredden på varje våd fyra alnar. De elva våderna skall ha samma mått.

9. Du skall foga samma fem våder för sig, och sex våder för sig, och du skall vika den sjätte våden dubbel på framsidan av tabernaklet.

10. Och du skall göra 50 öglor i kanten av den ena våden, den som är ytterst på det ena hopsatta stycket, och 50 öglor i kanten av våden på det andra hopsatta stycket.

11. Och du skall göra 50 hakar av koppar och fästa hakarna i öglorna, och fästa ihop tältet, så att det blir en helhet.

12. Och den överskjutande delen av tältets våder som återstår, den halva våd som är över skall hänga ner över baksidan av tabernaklet.

13. Av tältets våder som blir över på längden, en aln på den ena sidan och en aln på den andra sidan, skall hänga över på tabernaklets sidor för att täcka det på den ena sidan och den andra sidan.

14. Du skall också göra ett överdrag för tältet av rödfärgade baggskinn och ovanpå detta, ett överdrag av tahasskinn*. *KJV: grävlingsskinn. 2 Mos. 36:19.

15. Du skall göra brädor till tabernaklet av akacieträ, och de skall stå upprätt. 2 Mos. 36:20.

16. Bräderna skall vara tio alnar långa och varje bräda en och en halv aln bred.

17. Två tappar skall det vara på varje bräda, så att den ena sätts vid den andra. Så skall du göra med

tabernaklets alla brädor.

18. Och du skall göra brädor till tabernaklet, 20 brädor på södra sidan, åt söder.

19. Och du skall göra 40 socklar av silver under de 20 brädorna. Två socklar under varje bräda för dess två tappar.

20. Och på tabernaklets andra sida,

mot norr, skall du sätta 20 brädor,

21. med 40 socklar av silver, två socklar under varje bräda.

22. Och på sidorna av tabernaklet, mot väster, skall du göra sex brädor.

23. Och du skall göra två brädor på båda sidor i tabernaklets hörn.

24. De skall vara dubbla nertill, och likaså dubbla upptill i en ring. Så skall det vara med dem båda. De skall sättas i de båda hörnen.

25. Således blir det åtta brädor med sina 16 socklar av silver, två socklar under varje bräda.

26. Och du skall göra tvärbjälkar av akacieträ, fem till de brädor, som är på den ena sidan av tabernaklet.

27. Och fem tvärbjälkar till de brädor, som är på den andra sidan av tabernaklet, och fem tvärbjälkar till brädorna som är på sidan av tabernaklet, för de två sidorna västerut.

28. Och den mellersta tvärbjälken på mitten av brädorna skall gå tvärs över från den ena änden till den andra.

29. Du skall överdra brädorna med guld, och ringarna där tvärbjälkarna skall skjutas in, skall du göra av

guld. Också tvärbjälkarna skall du överdra med guld.

30. Och du skall resa upp tabernaklet i överensstämmelse med det som har visats för dig på berget. 2 Mos. 25:9.

31. Och du skall göra en förlåt* av mörkblått och purpurrött och karmosinrött och tvinnat fint lingarn. Den skall göras i konstvävnad med keruber på. *ett förhänge mellan det heliga och det allra heligaste. 2 Mos. 36:35.

32. Du skall hänga upp den på fyra stolpar av akacieträ, som är överdragna med guld. Krokarna skall vara av guld och stå på de fyra socklarna av silver.

33. Och du skall hänga upp förlåten under hakarna och föra dit vittnesbördets ark, innanför förlåten, och förlåten skall för er skilja mellan det heliga och det allraheligaste.

34. Och du skall sätta nådastolen på vittnesbördets ark inne i det allra heligaste. Hebr. 9:5.

35. Bordet skall du ställa utanför förlåten, och ljusstaken mitt emot bordet på tabernaklets södra sida, och bordet skall du ställa på den norra sidan.

36. Och du skall göra ett förhänge för ingången till tältet handarbetat av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn samt tvinnat fint lingarn.

37. Och till förhänget skall du göra fem stolpar av akacieträ och överdra dem med guld. Krokarna på dem skall vara av guld, och till dem skall du gjuta fem socklar av koppar.

27 Kapitlet

*Brännofferaltaret, förgården
och lampoljan.*

Du skall göra ett altare av akacieträ, fem alnar långt och fem alnar brett. Altaret skall vara fyrkantigt och tre alnar högt. 2 Mos. 38:1.

2. Och du skall göra horn på det i de fyra hörnen. Hornen skall vara i samma stycke som det, och du skall överdra det med koppar.

3. Du skall också göra kärl för att samla upp askan från det, och skovlar, skålar, gafflar och fyrfat. Alla dessa tillbehör skall du göra av koppar.

4. Du skall göra ett galler till det, ett nät av koppar, och på nätet skall du göra fyra ringar av koppar i dess fyra hörn.

5. Och du skall sätta det under avsatsen på altaret, nedanför den, så att nätet kan nå upp till mitten av altaret.

6. Och du skall göra stänger till altaret, stänger av akacieträ, och överdra dem med koppar.

7. Och stängerna skall skjutas in i ringarna, och stängerna skall sitta på båda sidorna av altaret till att bära det med.

8. Ihåligt, av plankor skall du göra det. Så som det har visats för dig på berget, så skall de göra det.

9. Och du skall göra förgården till tabernaklet. På den södra sidan, åt söder skall det vara omhängen till förgården av tvinnat fint lingarn, 100 alnar långa för den ena sidan.

2 Mos. 38:9.

10. Och de 20 stolparna på de 20 socklarna skall vara av koppar. Stolparnas krokarna och band skall vara av silver.

11. Och på samma sätt skall det vara omhängen längs norra sidan, 100 alnar långa, och de 20 stolparna på de 20 socklarna av koppar. Stolparnas krokarna och band skall vara av silver.

12. Och förgårdens bredd på den västra sidan skall omhängena vara 50 alnar långa. Stolparna därtill skall vara tio på tio socklar.

13. Och förgårdens bredd på den östra sidan, åt öster, skall vara 50 alnar.

14. Omhängena skall vara 15 alnar på den ena sidan med tre stolpar och deras tre socklar.

15. Och på den andra sidan skall omhängena vara 15 alnar med tre stolpar och deras tre socklar.

16. Till förgårdens port skall du göra ett förhänge 20 alnar brett, handarbetat av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn, med fyra stolpar och deras fyra socklar.

17. Alla stolparna runt förgården skall ha band av silver, deras krokarna av silver och deras socklar av koppar.

18. Förgårdens längd skall vara 100 alnar, 50 alnar bred på båda sidor och höjden fem alnar av tvinnat fint lingarn, och deras socklar av koppar.

19. Alla tillbehör för tjänsten i tabernaklet och alla tältpluggar till

det och alla förgårdens pluggar skall vara av koppar.

20. Du skall befalla Israels barn att bära till dig ren olja av stötta oliver till ljusstaken, så att lamporna alltid kan brinna.

21. I uppenbarelsetältet*, utanför förlåten som är framför vittnesbördet, skall Aron och hans söner sköta den från kväll till morgon inför HERREN. Det är en evig stadga från släkte till släkte bland Israels barn.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

28 Kapitlet

Arons och hans söners prästkläder.

Ta Aron, din bror till dig och hans söner med honom, från Israels barn, så att han kan tjäna mig som präst, Aron själv och Arons söner Nadab, Abihu, Eleasar och Itamar.

Hebr. 5:4.

2. Och du skall göra heliga kläder åt din bror Aron till ära och prydnad.

2 Mos. 39:1.

3. Och du skall tala med alla dem som har ett vist hjärta, som jag har uppfyllt med visdomens ande, att de gör kläder åt Aron för hans invigning, så att han kan tjäna mig som präst.

4. Och dessa är de kläder, som de skall göra: en bröstsköld, efod, kåpa, mönstrad tunika, turban och ett bälte. Och de skall göra heliga kläder åt din bror Aron och hans söner, för att han skall tjäna mig som präst.

5. De skall ta guld och mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn och fint lingarn.

6. De skall göra efoden av guld och av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn, i konstvävnad. 2 Mos. 39:2.

7. Den skall ha två axelstycken, som skall fästas ihop vid kanterna. Så skall den fästas ihop.

8. Det utsökta bältet som skall sitta på efoden skall göras på samma sätt, av guld och av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn samt tvinnat fint lingarn.

9. Och du skall ta två onyxstenar och på dem gravera in namnen på Israels söner,

10. sex av deras namn på den ena stenen, och de sex övriga namnen på den andra stenen, efter deras födelseordning.

11. Som när en juvelerare graverar sigill så skall du rista in namnen på Israels söner på de två stenarna. I guld skall du infatta dem.

12. Du skall sätta de två stenarna på efodens axelstycken, stenar till påminnelse för Israels barn. Aron skall bära deras namn på sina axlar inför HERREN, som en påminnelse.

13. Och du skall göra infattningar av guld,

14. och två kedjor av rent guld, som snören av flätat arbete och fästa de flätade kedjorna vid infattningarna.

15. Du skall göra en bröstsköld för domsutslag i konstvävnad, på samma sätt som efoden. Du skall göra den av guld, och av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn. 2 Mos. 39:8.

16. Fyrkantig skall den vara, dubbel-

vikt. En spann* skall vara dess längd och en spann* dess bredd.

*avståndet mellan tummen och lillfingret, ca 23 cm.

17. Och du skall sätta infattningar av stenar i den, fyra rader av stenar. Den första raden skall utgöras av en karneol, en topas och en smaragd. Detta skall vara den första raden.

Upp. 21:19-20.

18. I den andra raden skall det vara en rubin, en safir och en diamant.

19. I den tredje raden en hyacint, en agat och en ametist.

20. Och i den fjärde raden en krysolit, en onyx och en jaspis. De skall sättas i infattningar av guld.

21. Och stenarna skall vara med Israels söners namn, tolv, enligt deras namn, ingraverade som på ett sigill, var och en med hans namn enligt de tolv stammarna.

22. Och du skall göra kedjor i änden på bröstskölden, som liknar snören, i flätat arbete av rent guld.

23. Och till bröstskölden skall du göra två ringar av guld och sätta de två ringarna i två av ändarna på bröstskölden.

24. Och du skall sätta de två flätade guldkedjorna in i de två ringarna i ändarna av bröstskölden.

25. Och de två andra ändarna av de två flätade kedjorna skall du fästa vid de två infattningarna och sätta dem på efodens axelstycken på framsidan.

26. Och du skall göra två ringar av guld och sätta dem vid de två ändarna av bröstskölden på kanten på den

sidan som är vänd in mot efoden.

27. Och du skall göra två andra ringar av guld och fästa dem på sidorna av efodens två axelstycken nertill mot dess framsida, vid sömmen, ovanför efodens utsökta bälte.

28. Och de skall knyta fast bröstskölden med en mörkblå snodd, som går från dess ringar till efodens ringar, så att den sitter ovanför efodens utsökta bälte, och så att bröstskölden inte lossnar från efoden.

29. Och Aron skall bära namnen på Israels söner i domsskölden på sitt hjärta, till en ständig påminnelse, när han går in i det heliga inför HERREN.

30. Och du skall lägga urim¹ och tummim¹ i domsskölden och dessa skall ligga på Arons hjärta när han går in inför HERREN, och Aron skall ständigt bära Israels barns dom på sitt hjärta inför HERREN.

¹3 Mos. 8:8. ⁴4 Mos. 27:21. ⁵5 Mos. 33:8. ⁶Esra 2:63.

31. Du skall göra kåpan till efoden helt och hållet mörkblå. ²2 Mos. 39:22.

32. Överst i mitten skall vara en öppning, och en vävd kant skall vara runt omkring öppningen, som öppningen på en brynja, så att den inte rivs sönder.

33. På dess nedre fäll skall du sätta granatäpplen av mörkblått, purpurrött och karmosinrött runt omkring dess fäll, och bjällror av guld mellan dessa runt om.

34. En guldbjällra och ett granatäpple, och en guldbjällra och ett granatäpple,

¹KXII: Ljus och Fullkomlighet. Kan ha varit två kostbara stenar eller två trästycken som användes vid lottkastning för att utröna HERRENS vilja. Tummim kan också betyda "fullständig sanning", dvs. urim och tummim blir då alltså 'Ljus och sanning'. Enligt den bibelöversättning som kallas Septuaginta så översattes det till: "uppenbarelse och sanning" (delosis kai aletheia).

runt hela fällen av kåpan.

35. Och Aron skall ha den på sig när han gör tjänst, så att man hör ljudet från den när han går in i det heliga inför HERREN och när han kommer ut, för att han inte skall dö.

36. Och du skall göra en platta av rent guld, och på den skall du ingravera som på ett sigill: Helgad* åt HERREN. *KJV: HELIGHET ÅT HERREN.

*KXII: HERRENS HELIGHET.

37. Och denna skall du fästa med ett mörkblått snöre, och den skall sitta på turbanen. På framsidan av turbanen skall den sitta.

38. Och den skall sitta på Arons panna, för att Aron skall bära skulden av de heliga tingen, som Israels barn skall helga i alla deras heliga gåvor. Den skall alltid vara på hans panna, så att de kan bli mottagna* inför HERREN.

*Karl XII: försonade.

39. Du skall väva livklädnaden av fint lingarn, och du skall göra en turban av fint lingarn och du skall göra ett handarbetat bälte.

2 Mos. 39:27.

40. Och åt Arons söner skall du göra livklädnader, och du skall göra bälten åt dem. Och du skall göra huvudbonader åt dem till ära och prydnad.

41. Detta skall du klä på din bror Aron och med honom även på hans söner, och smörja dem och inviga dem, och helga dem för att de skall tjäna som präster åt mig.

3 Mos. 8:12.

42. Du skall göra benkläder av linne åt dem för att skylla deras kön. De skall räcka från höfterna ner till låren.

43. Aron och hans söner skall ha dem på sig när de går in i uppenbarelsetältet*

eller träder fram inför altaret för att göra tjänst i det heliga, så att de inte ådrar sig synd och dör. Detta skall vara en evig stadga för honom och hans efterkommande.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

29 Kapitlet

Föreskrifter om prästernas invigning och om det dagliga offret. Guds helighet.

Detta är vad du skall göra med dem när du helgar* dem så de kan tjäna mig som präster: Tag en ung tjur och två felfria baggar, *KXII: viger. 3 Mos. 8:2.

2. och osyrat bröd och osyrade kakor blandat med olja, och osyrade tunnkakor smorda med olja. Av fint vetemjöl skall du göra dem.

3. Du skall lägga dem i en korg och bära fram korgen, tillsammans med tjuren och de två baggarna.

4. Och du skall föra fram Aron och hans söner till ingången av uppenbarelsetältet* och tvätta dem med vatten. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

5. Och du skall ta kläderna och sätta på Aron, livklädnaden, kåpan till efoden, efoden och bröstskölden och binda efoden om honom med det utsökta bältet.

6. Och du skall sätta turbanen på hans huvud och fästa den heliga kronan på turbanen.

7. Sedan skall du ta smörjelseoljan och hålla på hans huvud och smörja honom.

3 Mos. 8:12.

8. Och du skall föra fram hans söner

och sätta på dem livklädnader.

9. Och du skall spänna om dem bälten, Aron och hans söner, och sätta på dem huvudbonader. Och som en evig stadga skall prästadömet vara deras. Och du skall inviga Aron och hans söner. 4 Mos. 3:10. 5 Mos. 18:5.

10. Och du skall föra tjuren framför uppenbarelsetältet*, och Aron och hans söner skall lägga sina händer på tjurens huvud. 3 Mos. 8:14.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

11. Och du skall slakta tjuren inför HERREN vid ingången till uppenbarelsetältet*. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

12. Du skall ta av tjurens blod och stryka på altarets horn med ditt finger, och allt det andra blodet skall du hälla ut vid foten av altaret.

13. Och du skall ta allt fett, som omsluter inälvorna, och nätet över levern och båda njurarna och fettet på dem och bränna upp det på altaret. 3 Mos. 3:3.

14. Men tjurens kött, huden och hans tarminnehåll skall du bränna upp i eld utanför lägret. Det är ett syndoffer. 3 Mos. 4:11-14.

15. Du skall också ta den ena baggen, och Aron och hans söner skall lägga sina händer på baggens huvud, 3 Mos. 8:18.

16. och du skall slakta baggen och ta dess blod och stänka det runt om på altaret.

17. Du skall stycka baggen i delar och tvätta hans inälvor och fötter och lägga dem på styckena och huvudet.

18. Och du skall bränna upp hela baggen på altaret. Det är ett brännoffer åt HERREN, en välbehaglig doft, ett eldoffer åt HERREN.

19. Och du skall ta den andra baggen, och Aron och hans söner skall lägga sina händer på baggens huvud.

3 Mos. 8:22.

20. Och du skall slakta baggen och ta av hans blod och stryka på Arons högra örsnibb och på hans söners högra örsnibb och på tummen på deras högra hand och på stortån på deras högra fot och stänka blodet runt om på altaret.

21. Och du skall ta av blodet som är på altaret och av smörjelseoljan och stänka det på Aron och på hans kläder och med honom även på hans söner och på deras kläder. Och han och hans kläder blir helgade*, och med honom även hans söner och hans söners kläder. *KXII: invigda.

22. Du skall också ta fettet och den bakre delen av baggen och det fett som omsluter inälvorna, och nätet över levern och båda njurarna och fettet på dem, och det högra låret, för detta är invigningsbaggen,

23. och ett runt bröd och en oljebrodskaka och en tunn kaka ur korgen med de osyrade bröden, som står inför HERREN.

24. Och du skall lägga alltsammans i Arons händer och i hans söners händer och vifta det som ett viftoffer inför HERREN.

25. Och du skall ta emot det från deras händer och bränna det på altaret som ett brännoffer, till en välbehaglig doft, inför HERREN. Det är ett eldoffer åt HERREN.

26. Och du skall ta bringan av Arons invigningsbagge och vifta den som

ett viftoffer inför HERREN, och detta skall vara din del.

27. Och du skall helga bringan av viftoffret, och låret av upphöjelseoffret som är viftat och som är upphöjt av invigningsbaggen, av det som tillhör Aron och av det som tillhör hans söner.

28. Och detta skall Aron och hans söner ha från Israels barn som en evig stadga för det är ett upphöjelseoffer. Och det skall vara en upphöjelsegåva från Israels barn av offret från deras fridoffer, deras upphöjelseoffer till HERREN. 3 Mos. 7:34-36, 10:14.

29. Arons heliga kläder skall hans söner ha efter honom, för att de skall bli smorda i dem och invigda i dem.

30. I sju dagar skall de bäras av den bland hans söner som blir präst i hans ställe, när han går in i uppenbarelsetältet* för att tjäna i det heliga. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

31. Och du skall ta invigningsbaggen och koka hans kött på helig plats.

32. Köttet av baggen och brödet i korgen skall Aron och hans söner äta vid ingången till uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

33. Och de skall äta det, varigenom deras försoning skedde vid deras invigning och helgande, men ingen främmande får äta av det, eftersom det är heligt.

34. Och om något blir över av invigningsköttet eller av brödet till följande morgon, så skall du bränna upp det i eld. Det får inte ätas, ty det är heligt.

35. Så skall du göra med Aron och med hans söner, alldeles som jag har befallt dig. I sju dagar skall du inviga dem.

36. Och du skall offra en ox varje dag som syndoffer för försoning. Och du skall rena altaret när du har gjort försoning för det, och du skall smörja det för att helga det.

37. I sju dagar skall du göra försoning för altaret och helga det, och altaret skall vara högheligt. Allting som kommer i beröring med altaret blir heligt.

38. Detta är vad du skall offra på altaret, två årsgamla lamm varje dag i all framtid.

39. Det ena lammet skall du offra på morgonen, och det andra lammet skall du offra på kvällen. 4 Mos. 28:3f.

40. Till det första lammet en tiondels fint vetemjöl, blandat med en fjärdedels hin stött olja och en fjärdedels hin* vin till drickoffer.

*Ett himmåt motsvarar omkr. 6 liter.

41. Och det andra lammet skall du offra på kvällen, med likadant matoffer och drickoffer som på morgonen skall du offra det till en välbehaglig doft, ett eldoffer åt HERREN.

42. Detta skall vara ett dagligt brännoffer genom alla släktled vid ingången till uppenbarelsetältet* inför HERREN, där jag skall möta er för att tala med dig. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

43. Och där skall jag möta med Israels barn, och det* skall vara helgat genom min härlighet. *KJV: tabernaklet.

44. Och jag vill helga uppenbarelsetältet* och altaret. Jag skall också helga både Aron och hans söner för att tjäna mig som präster.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

45. Och jag skall bo bland Israels barn och vara deras Gud.

3 Mos. 26:11. 2 Kor. 6:16.

46. Och de skall förstå, att jag är HERREN deras Gud, som förde dem ut ur Egyptens land, så att jag kan bo bland dem. Jag är HERREN, deras Gud.

30 Kapitlet

*Rökelsealtaret, Lösepenningen,
Kopparkaret Smörjelseoljan,
Rökelsen.*

Du skall göra ett altare att tända rökelse på. Av akacieträ skall du göra det. 2 Mos. 37:25.

2. Det skall vara fyrkantigt, en aln långt och en aln brett och två alnar högt. Hornen skall vara i ett stycke med det.

3. Och du skall överdra det med rent guld, dess ovansida, dess sidor runt om och dess horn. Och du skall göra en kant av guld runt om.

4. Två ringar av guld skall du göra till det, under kransen på två av dess hörn, på dess båda sidor. De skall vara hållare för stängerna att bära det med.

5. Stängerna skall du göra av akacieträ och överdra dem med guld.

6. Och du skall ställa det framför förlåten, som hänger framför vittnesbördets ark, framför nådstolen som är ovanpå vittnesbördet, där jag skall möta med dig.

7. Och Aron skall tända väldoftande rökelse på det varje morgon. När han gör i ordning lamporna, skall han bränna rökelse på det.

8. Och när Aron sätter upp lamporna

på kvällen skall han bränna rökelse på det. Ett ständigt rökelseoffer inför HERREN från släkte till släkte.

9. Ni skall inte offra främmande rökelse på det, inte heller brännoffer, inte spisoffer, inte heller skall ni hälla ut drickoffer på det. 3 Mos. 10:1-2.

10. På dess horn skall Aron en gång om året bringa försoning med blodet från försoningssyndoffret. En gång om året skall han bringa försoning på det från släkte till släkte. Det är det allra heligaste för HERREN.

11. Och HERREN talade till Mose och sade:

12. När du räknar summan av Israels barn efter deras antal, då skall var och en ge åt HERREN lösepenning för sin själ, när du räknar dem, för att det inte skall komma någon plåga bland dem när du räknar dem.

2 Mos. 38:25-26. 4 Mos. 1:2.

13. Var och en som ingår bland de räknade skall ge en halv sikel, efter tempelvikt. En sikel är 20 gera. En halv sikel skall vara en offergåva åt HERREN. 3 Mos. 27:25. 4 Mos. 3:47.

14. Var och en som ingår bland de räknade, från 20 års ålder och uppåt, skall ge en offergåva åt HERREN.

15. Den rike skall inte ge mer och den fattige inte mindre än en halv sikel, när de ger offergåvan åt HERREN till försoning för era själar.

16. Och du skall ta emot försoningspengarna av Israels barn och ge dem till tjänsten vid uppenbarelsetältet*, så det kan vara till en påminnelse för Israels barn inför HERREN, att bringa försoning för era själar.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

17. Och HERREN talade till Mose och sade:

18. Och du skall göra ett tvättkar av koppar med kopparfot, för tvättning. Du skall ställa det mellan uppenbarelsetältet¹ och altaret, och du skall hälla vatten i det.

² Mos 38:8. 40:30.

19. Och Aron och hans söner skall tvätta sina händer och fötter där.

20. När de går in i uppenbarelsetältet¹, skall de tvätta sig med vatten, så att de inte dör, eller när de går fram till altaret för att göra tjänst och bränna eldoffer åt HERREN.

21. De skall tvätta sina händer och sina fötter, så att de inte dör. Detta skall vara en evig stadga för dem, för honom och hans efterkommande* genom alla släktled. *KXII: säd

22. Vidare talade HERREN till Mose och sade:

23. Tag dig kryddor av bästa slag, 500 siklar flytande myrra, hälften så mycket doftande kanel, 250 siklar, och av doftande kalmus 250 siklar, 24. 500 siklar kassia, efter tempelvikt, och en hin olivolja. ² Mos. 37:29.

25. Och du skall göra en helig smörjelseolja av det, en beredd salva gjord enligt apotekarekonst. Det skall vara en helig smörjelseolja. ³ Mos. 8:10.

26. Och du skall smörja uppenbarelsetältet¹ och vittnesbördets ark, 27. och bordet och alla dess tillbehör och ljusstaken och dess tillbehör och rökelsealtaret,

28. och brännoffersaltaret och alla dess tillbehör och tvättkaret med dess fot.

29. Du skall helga dem, så de blir det allra heligaste. Allt som rör vid dem blir heligt. ⁴ Mos. 4:15.

30. Du skall smörja Aron och hans söner och inviga dem så att de kan tjäna mig som präster.

31. Du skall tala till Israels barn och säga: Detta skall vara en helig smörjelseolja för mig genom alla släktled.

32. På människokropp får den inte utgjutas, inte heller får ni göra någon liknande efter denna sammansättning. Helig är den, och helig skall den vara för er.

33. Den som gör en sådan blandning eller den som använder den på någon obehörig, skall utrotas ur sitt folk.

34. Och HERREN sade till Mose: Tag väldoftande kryddor, stakte, sjönagel och galban, och ren rökelse med dessa väldoftande kryddor. Det skall vara lika mycket av varje slag.

35. Och du skall göra rökelse av dem, konstmässigt beredd*, blandad tillsammans**, ren och helig.

*KJV: tillagad enligt apotekarekonst.

**Alt. övers.: saltad.

36. En del av den skall du stöta till pulver och lägga det framför vittnesbördet i uppenbarelsetältet¹, där jag skall möta med dig. Den skall vara det allra heligaste för er.

37. Den rökelse som ni gör enligt denna sammansättning får ni inte göra åt er själva. Den skall vara helig för dig inför HERREN.

38. Den som gör något som liknar detta, för att känna doften av den, han skall utrotas ur sitt folk.

¹KXII: vittnesbördets tabernakel.

31 Kapitlet

Besaleel och Oholiab kallade att leda arbetet för konsthantverk. Sabbaten. Mose får Lagens tavlor.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Se, Besaleel har jag kallat vid namn, son till Uri, son till Hur, av Juda stam,

2 Mos. 35:30, 36:1f.

3. och jag har fyllt honom med Guds Ande, med vishet, förstånd och kunskap och allt slags hantverksskicklighet,

4. så att han kan tänka ut konstfulla arbeten och utföra dem i guld, silver och koppar,

5. att slipa stenar till infattning, att snida i trä och att utföra alla slags hantverk.

6. Och se, jag har gett honom Oholiab, Ahisamaks son, av Dans stam till medhjälpare. Jag har gett visdom i hjärtat, åt alla som i sitt hjärta är visa, så att de kan göra allt som jag har befallt dig:

7. uppenbarelsetältet* och vittnesbördets ark och nådastolen ovanpå den och tältets** alla tillbehör,

*KXII: vittnesbördets tabernakel. **tabernaklets.

2 Mose 35:11 f. 39:33f.

8. bordet med dess tillbehör, ljusstaken av rent guld med alla dess tillbehör, rökelsealtaret,

9. brännoffersaltaret med alla dess tillbehör, tvättkaret med dess fot,

10. ämbetskläderna, och de heliga kläderna för prästen Aron, och kläderna

för hans söner till prästerskapets tjänst,

11. smörjelseoljan och den väldoftande rökelsen till det heliga, allt skall de göra så som jag har befallt dig.

12. Och HERREN talade till Mose och sade:

13. Tala du till Israels barn och säg: Sannerligen, mina sabbater skall ni hålla, ty de är ett tecken mellan mig och er, genom alla släktled, för att ni skall veta att jag är HERREN som helgar er. 1 Mos. 2:2. 2 Mos. 20:8. Hes. 20:12.

14. Ni skall hålla sabbaten, ty den är helig för er. Den som vanhelgar den skall sannerligen döden dö, ty var och en som utför något arbete på den dagen, hans själ skall utrotas ur hans folk.

15. Sex dagar skall man arbeta, men den sjunde dagen är det sabbat för vila, helig åt HERREN. Var och en som utför något arbete på sabbatsdagen, han skall sannerligen döden dö.

2 Mos. 23:12.

16. Därför skall Israels barn hålla sabbaten, de skall fira sabbaten genom alla släktled som ett evigt förbund.

17. Den är ett evigt tecken mellan mig och Israels barn, ty på sex dagar gjorde HERREN himmel och jord, men på den sjunde dagen höll han upp* och vilade.

*KJV: vilade han och blev utvilad.

18. När Gud hade talat färdigt med Mose på Sinai berg, gav han honom vittnesbördets två tavlor, tavlor av sten, skrivna med Guds finger.

2 Mos. 32:16. 5 Mos. 9:10.

32 Kapitlet

Guldkalven. Guds vrede, Moses förbön och iver. Folkets straff.

När folket såg att Mose dröjde att komma ner från berget samlade sig folket till Aron och sade till honom: Stå upp och gör oss gudar som kan gå framför oss. För vad som har hänt den där Mose, mannen som förde oss upp från Egyptens land, det vet vi inte. Ps. 106:19. Apg. 7:40.

2. Aron sade till dem: Ta guldringarna ur öronen på era hustrur, era söner och era döttrar och kom till mig med dem.

3. Då tog allt folket av sig guldringarna som de hade i öronen och bar dem till Aron.

4. Han tog emot det från deras hand, och formade det med en mejsel och gjorde av det en gjuten kalv. Och de sade: Detta är din gud*, O Israel, som har fört dig upp från Egyptens land. *KJV och XXII: dessa är dina gudar.

5. När Aron såg detta, byggde han ett altare framför den och lät kungöra och sade: I morgon är det en HERRENS högtid.

6. Och de steg upp tidigt på morgonen och offrade brännoffer och bar fram tackoffer*, och folket slog sig ner för att äta och dricka, och stod upp för att leka. *KJV: fredsoffer. 1 Kor. 10:7.

7. Då sade HERREN till Mose: Gå iväg och stig ner, ty ditt folk, som du har fört ut ur Egyptens land, har fördärvat sig själva. 5 Mos. 9:12.

8. De har redan vikit av från den väg, som jag har befallt dem att gå.

De har gjort sig en gjuten kalv, och de har tillbett den och offrat till den och sagt: Detta är din gud*, O Israel, som har fört dig upp från Egyptens land. *KJV och XXII: Dessa är dina gudar.

9. Och HERREN sade till Mose: Jag har sett detta folk, och se, det är ett hårdnackat folk. 2 Mos. 33:3. Apg. 7:51.

10. Låt mig nu vara, så att min vrede kan brinna mot dem och förtära dem. Men av dig vill jag göra ett stort folk. 4 Mos. 14:12f. 5 Mos. 9:14.

11. Men Mose bönföll inför HERREN, sin Gud, och sade: HERRE, varför skulle din vrede brinna mot ditt folk, som du med stor makt och väldig hand har fört ut ur Egyptens land?

5 Mos. 9:26f. Ps. 106:23. Jer. 32:21.

12. Varför skulle egyptierna tala och säga: Med onda avsikter förde han dem ut för att döda dem bland bergen och utrota dem från jordens yta? Vänd dig från din glödande vrede och ångra det onda mot ditt folk. 4 Mos. 14:13.

13. Kom ihåg Abraham, Isak och Israel, dina tjänare, åt vilka du har svurit vid dig själv och sagt till dem: Jag skall föröka era efterkommande såsom stjärnorna på himlen, och hela det land som jag har talat om, skall jag ge åt era efterkommande, och de skall få det till arvedel för evigt. 1 Mos. 12:7. 15:5. 22:16-17. 1 Mos. 26:24. 28:13. 48:16. Hebr. 6:13-14.

14. Och HERREN ångrade det onda han hade tänkt att göra mot sitt folk.

15. Och Mose vände om och gick ner från berget och bar vittnesbördets två tavlor i sin händer. Det var skrivet på tavlornas båda sidor, både på framsidan och på baksidan var det skrivet. 2 Mos. 34:29.

16. Tavlorna var Guds verk, och skriften var Guds skrift, inristad på tavlorna. 2 Mos. 31:18.

17. När Josua hörde oväsendet när folket skrek, sade han till Mose: Det hörs krigsrop i lägret.

18. Men han sade: Det är inte ljudet av segerrop, inte heller ljudet av klagan efter nederlag, utan det är ljudet av sång jag hör.

19. Och det hände, så snart som han närmade sig lägret, och fick se kalven och dansen, att Mose vrede upptändes, och han kastade tavlorna ur sin hand och slog sönder dem nedanför berget. 5 Mos. 9:17.

20. Och han tog kalven, som de hade gjort, och brände den i eld och strödde det i vatten och lät Israels barn dricka av det. 5 Mos. 9:21.

21. Och Mose sade till Aron: Vad har detta folk gjort dig, eftersom du har fört en så stor synd över dem?

22. Och Aron svarade: Låt inte min herres vrede upptändas. Du vet att detta folk är ont.

23. För de sade till mig: Gör oss gudar, som kan gå framför oss, för när det gäller denne Mose, mannen som förde oss ut ur Egyptens land, så vet vi inte vad som har hänt med honom.

24. Och jag sade till dem: Var och en som har guld skall ta av sig det. Och de gav det åt mig, och jag kastade det i elden, och ut kom denna kalv.

25. När Mose såg att folket var nakna*, (för Aron hade gjort dem nakna*, till skam för dem bland deras fiender), *KXII: lössläppta.

26. ställde sig Mose i porten till lägret

och sade: Den som är på HERRENS sida, kom hit till mig! Då samlade sig alla Levis söner till honom.

27. Och han sade till dem: Så säger HERREN, Israels Gud: Var och en skall spänna på sig svärdet vid sin sida och gå genom lägret fram och tillbaka, från port till port och var och en skall döda sin bror, var och en sin vän och var och en sin nästa. 5 Mos. 33:9.

28. Och Levis barn gjorde som Mose hade sagt dem. Och på den dagen föll omkring 3000 män av folket.

29. För Mose hade sagt: Invig er själva till HERREN idag, även var och en på sin son och på sin bror, så han kan ge en välsignelse över er idag.

30. Och det skedde nästa dag att Mose sade till folket: Ni har begått en stor synd. Och jag skall nu stiga upp till HERREN. Kanske jag kan bringa försoning för er synd.

31. Och Mose återvände till HERREN och sade: O, detta folk har begått en stor synd, och har gjort sig gudar av guld.

32. Och nu, om du ändå ville förlåta deras synd, och om inte, så ber jag dig att stryka ut mig ur din bok som du har skrivit. Ps. 69:29. Jes. 4:3. Dan. 12:1. Rom. 9:3.

33. HERREN sade till Mose: Den som har syndat mot mig, honom skall jag stryka ut ur min bok.

34. Därför gå nu och led folket dit jag har sagt dig. Se, min ängel skall gå framför dig. Men på den dagen när jag hemsöker dem, skall jag hemsöka dem för deras synd.

35. Och HERREN straffade folket för att de hade gjort kalven, den som Aron gjorde.

33 Kapitlet

Folkets ånger och bot.

Uppenbarelsetältet. Mose talar med Gud och begär att få se hans härlighet.

HERREN sade till Mose: Bryt upp och dra härifrån, du och folket, som du har fört ut ur Egyptens land, till det land som jag med ed lovade åt Abraham, Isak och Jakob, då jag sade: Åt dina efterkommande skall jag ge det. 1 Mos. 12:7.

2. Jag skall sända en ängel framför dig - och jag skall driva ut kananeerna, amoreerna, hetiterna, perisseerna, hiveerna och jebuseerna, 2 Mos. 23:20, 32:34.

3. - in i ett land som flyter av mjölk och honung, för jag vill inte själv gå upp bland er, så att jag inte förgör dig under vägen, eftersom du är ett hårdnackat folk.

4. Och när folket hade hört dessa hårda ord*, sörjde de, och ingen tog på sig sina smycken. *KXII: detta onda talet.

5. För HERREN hade sagt till Mose: Säg till Israels barn: Ni är ett hårdnackat folk. Om jag för ett ögonblick kom mitt ibland dig, skulle jag förgöra dig. Därför lägg nu av dig dina smycken så jag kan veta vad jag skall göra med dig. 2 Mos. 32:9. 5 Mos. 9:13.

6. Israels barn tog då av sig sina smycken vid Horebs berg.

7. Och Mose tog tältet¹ och slog upp det utanför lägret, långt ifrån lägret, och kallade det uppenbarelsetältet*. Och det hände att var och en som ville rådfråga HERREN, gick ut till uppenbarelsetältet* som var utanför lägret.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

¹KXII: tabernakel.

8. Och det hände, när Mose gick ut till tältet¹, att allt folket reste sig upp, och var och en ställde sig vid ingången till sitt tält och såg efter Mose, tills han hade gått in i tältet¹.

9. Och det hände, så snart Mose gick in i tältet¹, sänkte molnstoden sig och blev stående vid ingången till tältet¹, och han talade med Mose.

10. Allt folket såg molnstoden stå vid ingången till tältet¹, och allt folket reste sig upp och tillbad*, var och en vid ingången till sitt tält. *KXII: bugade sig.

11. Och HERREN talade med Mose, ansikte mot ansikte, så som en man talar med sin vän. Och han vände tillbaka till lägret. Men hans tjänare, Josua, Nuns son, en ung man, lämnade inte tältet¹.

4 Mos. 11:28, 12:8, 27:18. 5 Mos. 34:10.

12. Och Mose sade till HERREN: Se, du säger till mig: För upp detta folk! Men du har inte låtit mig veta vem du vill sända med mig fastän du har sagt: Jag känner dig vid namn, och du har också funnit nåd för mina ögon.

13. Därför ber jag dig, om jag nu har funnit nåd för dina ögon, att du visar mig din väg så att jag kan lära känna dig, för att jag må finna nåd för dina ögon. Och tänk på att detta folk är ditt folk. Ps. 103:7.

14. Och han sade: Mitt ansikte* skall gå med dig, och jag skall ge dig ro**.

*KJV: min närvaro. **KXII: därmed vill jag leda dig.

15. Och han sade till honom: Om inte ditt ansikte går med, så för oss inte upp härifrån.

16. För hur skall man kunna veta här, att jag och ditt folk har funnit nåd för dina ögon, om inte du går med oss? Så att vi, jag och ditt folk, blir

avskilda från alla andra folk som finns på jordens yta?

17. Och HERREN sade till Mose: Jag skall också göra detta, som du har talat om, för du har funnit nåd för mina ögon, och jag känner dig vid namn.

18. Och han sade: Jag ber dig, låt mig få se din härlighet!

19. Och han sade: Jag skall låta all min godhet gå förbi framför dig och jag skall utropa namnet HERREN framför dig. Jag skall vara nådig mot den jag vill vara nådig emot, och jag skall visa barmhärtighet* mot den jag vill visa barmhärtighet* emot.

*KXII: förbarma mig. 2 Mos. 34:6. Rom. 9:15.

20. Men han sade: Du kan inte se mitt ansikte, ty ingen människa kan se mig och leva. Dom. 6:22, 13:22. Jes. 6:5

21. Och HERREN sade: Se, här är en plats nära mig, ställ dig på klippan.

22. Och det skall hända, när min härlighet går förbi, att jag skall ställa dig i en klyfta i klippan, och jag skall täcka dig med min hand medan jag går förbi.

23. Och när jag tar bort min hand, skall du få se mig bakifrån, men mitt ansikte kan man inte se.

34 Kapitlet

Mose åter på Sinai. Förbundet förnyas. Nya lagtavlor. Moses ansikte strålar.

HERREN sade till Mose: Hugg ut två stentavlor åt dig, likadana som de förra, så skall jag skriva

samma ord på dessa tavlor, som var på de förra tavlorna, som du slog sönder. 5 Mos. 10:1.

2. Var redo i morgon bitti, och tidigt i morgon skall du gå upp på Sinaiberget och ställ dig där inför mig på bergets topp.

3. Och ingen människa får komma upp med dig. Inte heller får någon människa visa sig på hela berget. Låt inte heller får eller nötboskap få beta framför detta berg.

4. Mose högg ut två stentavlor, likadana som de förra. Tidigt på morgonen stod Mose upp och gick upp på Sinaiberget, så som HERREN hade befallt honom, och han tog med sig de två stentavlorna i sin hand.

5. Och HERREN steg ner i molnskyn och ställde sig där med honom och utropade HERRENS namn.

2 Mos. 33:19.

6. Och HERREN gick förbi honom och utropade: HERREN, HERREN Gud, barmhärtig och nådig, långmodig och överflödande i godhet och sanning.

7. Som bevarar nåd mot tusenden och förlåter missgärning, överträdelse och synd, och skall på intet sätt frikänna den skyldige. Straffar fädernas missgärning på barn och barnbarn intill tredje och fjärde led.

2 Mos. 20:5-6. 4 Mos. 14:18. 5 Mos. 5:9, 7:9.

Jer. 32:18. Mika 7:18. Nah. 1:3.

8. Då böjde Mose sig hastigt ner mot jorden och tillbad.

9. Och han sade: Om jag nu har funnit nåd för dina ögon, Herre, så låt Herren, jag ber dig, gå mitt ibland oss, ty det är ett hårdnackat folk, och

förlåt oss vår missgärning och vår synd och låt oss vara din arvedel.

10. HERREN¹ svarade: Se, jag sluter ett förbund. Inför hela ditt folk skall jag göra under, sådana som aldrig har gjorts på jorden och inte heller hos något folk. Och hela det folk som du är mitt ibland skall se HERRENS¹ verk. För det är förskräckliga saker som jag skall göra med dig.

11. Ge akt* på det som jag befäller dig i dag. Se, jag skall driva bort amoreerna, kananeerna, hetiterna, perisseerna, hiveerna och jebuseerna för dig. *KXII: Håll det.

12. Akta dig, så att du inte sluter förbund med invånarna i landet dit du går, så att de inte blir till en snara mitt ibland dig. 2 Mos. 23:32. 5 Mos. 7:2.

13. I stället skall ni bryta ner deras altaren, krossa deras avgudabilder och hugga ned deras aseror*.

*KXII och KJV: lundar. Alt. övers.: Astartebilder. Dom. 6:25.

14. För du skall inte tillbe någon annan gud, ty HERREN¹, vars namn är Nitälskare*, är en nitälskande* Gud, *KJV: svartsjuk. 2 Mos. 20:5.

5 Mos. 4:24, 5:9, 6:15. Jos. 24:19. Nah. 1:2.

15. så att du inte sluter förbund med invånarna i landet, och när de horar* med sina gudar och offrar till sina gudar och inbjuder dig, och du äter av deras offer, *avgudadyrkan.

16. och du tar deras döttrar till hustrur åt dina söner, och deras döttrar horar med sina gudar, och de förleder dina söner till att också hora med deras gudar.

4 Mos 25:1-3. 5 Mos. 7:3. 1 Kon. 11:1-6.

17. Du skall inte göra några gjutna gudar åt dig. 2 Mos. 20:4. 3 Mos. 19:4.

18. Det osyrade brödets högtid skall du hålla. I sju dagar skall du äta osyrat bröd, som jag har befallt dig, på den bestämda tiden i månaden Abib. Ty i månaden Abib drog du ut ur Egypten. 2 Mos. 12:15. 5 Mos. 16:1.

19. Allt som öppnar moderlivet är mitt, liksom allt förstfött av hankön bland din boskap, det må vara oxer eller får. 2 Mos. 13:2. 22:29-30. 4 Mos 18:15. Luk. 2:23.

20. Men ett förstfött åsneföls skall du lösa med ett lamm, och om du inte löser det skall du bryta nacken av det. Varje förstfödd av dina söner skall du lösa. Ingen skall träda fram inför mig tomhänt. 5 Mos. 16:16.

21. Sex dagar skall du arbeta, men på den sjunde dagen skall du vila. Också under plöjningstid och skördetid skall du vila. 2 Mos. 20:8f, 23:12, 31:15, 35:2. 5 Mos. 5:12. Luk. 13:14.

22. Du skall hålla veckohögtiden när du skördar det första vetet och bärgningshögtiden vid årets slut.

2 Mos. 23:16.

23. Tre gånger om året skall alla dina män träda fram inför Herren* HERREN¹, Israels Gud.

*Hebr.: Adonái. 2 Mos. 23:17. 5 Mos. 16:16.

24. För jag skall driva undan hedningarna för dig och utvidga dina gränser, och inte heller skall någon stå efter ditt land, när du tre gånger om året drar upp för att träda fram inför HERREN¹, din Gud.

25. Du skall inte offra blodet av mitt

¹När gudsnamnet JHWH står i grundtexten skrivs HERREN med stora bokstäver, vilket skedde redan i 1541 års Bibel. Det är en utbredd uppfattning bland många judar, att grundtextens JHWH anger med vokaltecken att gudsnamnet inte skall uttalas utan anges med ersättningsordet "Adonái", som betyder Herren.

slaktoffer tillsammans med syrat bröd*. Inte heller skall påskhögtidens slaktoffer lämnas kvar över natten till följande dag.

*KJV: surdeg. 2 Mos. 12:10. 23:18.

26. Det första av din marks förstlingsfrukt skall du föra till HERRENS, din Guds, hus. Du skall inte koka en killing i sin moders mjölk.

2 Mos. 23:19. 5 Mos. 14:21.

27. HERREN sade till Mose: Skriver dessa ord, ty i enlighet med dessa ord har jag slutit ett förbund med dig och med Israel.

2 Mos. 24:4.

28. Och han blev kvar där med HERREN i fyrtio dagar och fyrtio nätter. Han varken åt bröd eller drack vatten. Och han skrev på tavlorna förbundets ord, de tio budorden*.

*KXII: de tio ord.

2 Mos. 24:18. 5 Mos. 4:13, 9:9, 10:4.

29. Och det hände, när Mose gick ner från Sinaiberget, med vittnesbördets två tavlor i Mose hand, när han kom ner från berget, att Mose inte visste att hans ansiktes hy strålade, därför* att han hade talat med honom.

*KJV: medan. 2 Kor. 3:7.

30. Och när Aron och alla Israels barn såg Mose, och se, hans ansiktes hy strålade. Och de fruktade för att komma nära honom.

31. Då kallade Mose på dem och både Aron och alla ledarna i församlingen vände tillbaka till honom, och Mose talade med dem.

32. Därefter kom alla Israels barn fram till honom, och han gav dem alla de bud* som HERREN¹ hade talat med honom på Sinaiberget.

*KXII: han befallde dem.

33. När Mose hade talat färdigt med dem, hängde han ett täckelse över sitt ansikte.

2 Kor. 3:13.

34. Och när Mose gick in inför HERREN¹ för att tala med honom, tog han av täcket till han gick ut igen. När han kom ut och talade till Israels barn det som han hade fått befallning om,

35. och Israels barn såg på Moses ansikte hur hans ansiktes hy strålade. Och Mose hängde tillbaka täcket över sitt ansikte till han gick in för att tala med honom.

35 Kapitlet

Sabbatsbudet. Insamling till tabernaklet. Byggmästarna för arbetet.

Mose samlade hela menigheten av Israels barn och sade till dem: Detta är vad* HERREN¹ har befallt att ni skall göra:

*KJV: de orden som.

2. I sex dagar skall arbete utföras, men på den sjunde dagen skall vara en helig dag för er, en sabbatsvila åt HERREN. Var och en som utför något arbete på den dagen skall dödas.

2 Mos. 20:8f, 23:12, 31:15. 4 Mos. 15:32-36.

3. Ni skall inte tända eld i någon av era boningar på sabbatsdagen.

4. Och Mose talade till hela menigheten av Israels barn och sade: Detta är vad HERREN befallt och sagt:

5. Samla in bland er en offergåva till HERREN. Var och en som har ett villigt hjärta, låt honom bära fram en

offergåva åt HERREN, guld, silver och koppar,

2 Mos. 25:2.

6. och mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn, fint lingarn, och gethår,

7. rödfärgat baggskinn, tahasskinn* och akacieträ, *KJV: grävlingsskinn.

8. olja till ljusstaken, kryddor till smörjelseoljan och till den väldoftande rökelsen,

9. onyxstenar och stenar att sätta på efoden och på bröstskölden.

10. Alla med visdom i hjärtat* bland er skall komma och tillverka allt som HERREN har befallt.

*KXII: Den ibland er som är förständig.

11. Tabernaklet, dess tält och överdrag, dess hakar och dess brädor, tvärbjälkar, stolpar och dess socklar,

12. arken och stängerna till den, nådastolen och förlåten som skyler,

2 Mos. 26:1-14.

13. bordet och dess stänger och alla dess tillbehör och skådebröden,

2 Mos. 25:23-30.

14. ljusstaken till att lysa och dess tillbehör och dess lampor och oljan för att det skall lysa,

2 Mos. 25:31-39.

15. och rökelsealtaret och dess stänger och smörjelseoljan och den väldoftande rökelsen och förhänget för ingången till tabernaklet,

2 Mos. 30:1-10.

16. brännoffersaltaret med dess koppargaller, dess stänger och alla dess tillbehör, tvättkaret med dess fot,

2 Mos. 27:1-8. 30:17-21

17. omhängena till förgården, dess stolpar och socklar och förhänget för porten till förgården,

18. tältpluggarna till tabernaklet och

pluggarna till förgården och med deras tältlinor,

19. kläderna till tjänsten i det heliga, de heliga kläderna till prästen Aron, och kläderna till hans söner, för att tjäna som präster.

20. Och hela menigheten av Israels barn gick bort från Mose.

21. Och de kom, var och en som var manad i sitt hjärta, och var och en som hade en villig ande till detta, bar fram gåva till HERREN för arbetet på uppenbarelsetältet*, till all tjänst där, och till de heliga kläderna.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

22. Och de kom, både män och kvinnor, alla som hade ett villigt hjärta bar fram armband, örhängen, ringar, halssmycken, och alla slags föremål av guld, och var och en som offrade bar fram en gåva* av guld till HERREN.

*KXII: viftoffer.

23. Var och en som ägde mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn, fint lingarn, och gethår, rödfärgat baggskinn och tahasskinn*, bar fram det.

*KJV: grävlingsskinn.

24. Var och en som bar fram en gåva av silver och koppar kom med den som en HERRENS offergåva. Och var och en som hade akacieträ hos sig till något tjänstens verk, bar fram det.

25. Alla kvinnor med visdom i hjärtat, spann med sina händer och bar fram det som de hade spunnit, mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn samt fint lingarn.

26. Och alla kvinnor som av visdom* kände sig manade i sitt hjärta, spann gethår.

*KXII: var skickliga.

27. Ledarna bar fram onyxstenar och stenar att sätta på efoden och på bröstskölden,

28. och kryddor och olja till belysningen och till smörjelseoljan, och till den väldoftande rökelsen.

29. Varje man och kvinna av Israels barn som hade ett villigt hjärta att offra, bar fram frivilliga gåvor till HERREN för alla slags arbeten som HERREN, genom Mose hand, hade befallt dem att göra.

30. Och Mose sade till Israels barn: Se, HERREN har kallat Besalel vid namn, son till Uri, son till Hur, av Juda stam,

2 Mos. 31:2f.

31. och har fyllt honom med Guds Ande, med vishet och förstånd och kunskap och skicklighet att utföra allt slags hantverk,

32. att tänka ut konstnärliga arbeten och utföra dem i guld, i silver och i koppar,

33. och till att slipa stenar för infattning och snida i trä och utföra alla slags konstfulla arbeten.

34. Och han har nerlagt i hans hjärta så att han kan undervisa, tillsammans med Oholiab, Ahisamaks son, av Dans stam.

35. Han har fyllt dem med vishet i hjärtat till att utföra alla slags snideriarbeten, konstvävnader och brokiga vävnader i mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn och fint lingarn, och av vävaren, och även av dem som utför alla slags arbeten och av dem som tänker ut konstfulla arbeten.

36 Kapitlet

Tabernaklets byggnad påbörjas

Då arbetade Besalel och Oholiab och alla män med visdom i hjärtat, åt vilka HERREN hade gett visdom och förstånd till att veta hur de skulle utföra alla slags arbeten till den tjänst som hörde till helgedomen enligt allt det som HERREN hade befallt.

2 Mos. 31:2f.

2. Och Mose kallade till sig Besalel och Oholiab och alla män med visdom i hjärtat, i vilkas hjärta HERREN hade gett visdom, alla som manades i sitt hjärta att komma och utföra arbetet.

3. Och de tog emot av Mose alla de gåvor som Israels barn hade burit fram för arbetet med helgedomens tjänst, för att göra den färdig. Och de fortsatte att bära fram frivilliga gåvor till honom varje morgon.

4. Då kom alla de visa som utförde allt arbete på helgedomen, var och en från sitt arbete som de höll på med,

5. och de talade till Mose och sade: Folket bär fram mycket mer än det som behövs för att utföra arbetet, som HERREN har befallt oss att göra.

6. Då befallde Mose att man skulle kungöra i lägret: Ingen, vare sig man eller kvinna skall göra något mer arbete för gåvan till helgedomen. Då upphörde folket att bära fram gåvor.

7. För materialet som de hade var tillräckligt för allt det arbete som skulle utföras, ja, mer än nog.

8. Och de män med visdom i

hjärtat bland dem som arbetade på tabernaklet, gjorde tio tältvåder av tvinnat fint lingarn, mörkblått, purpurrött och karmosinrött. Med keruber i konstnärligt arbete gjorde man dem. 2 Mos. 26:1-14.

9. Längden av varje våd var 28 alnar och bredden fyra alnar. Det var samma mått på alla våderna.

10. Och man fogade samman fem av våderna med varandra, och de andra fem våderna fogade man samman med varandra.

11. Och man satte öglor av mörkblått garn i kanten av den yttersta våd på det hopsatta stycket. Och man gjorde på samma sätt i kanten på den våd som satt ytterst i det andra hopsatta stycket.

12. 50 öglor satte man på den ena våden, och 50 öglor satte man ytterst på motsvarande våd i det andra hopsatta stycket, så att öglorna svarade mot varandra.

13. Och man gjorde 50 hakar av guld och fogade samman våderna med hakarna, så att tabernaklet blev en helhet.

14. Och man gjorde tältvåder av gethår till ett tält över tabernaklet, elva våder gjorde man.

15. Längden av varje våd var 30 alnar, och bredden av varje våd var fyra alnar. De elva våderna hade samma mått.

16. Man fogade samman fem våder för sig, och sex våder för sig.

17. Och man gjorde 50 öglor i kanten av den yttersta våden i det ena hopfogade stycket, och 50 öglor i kanten på den yttersta våden i det andra hopfogade stycket.

18. Man gjorde 50 hakar av koppar att

foga samman tältet till en helhet.

19. Och man gjorde ett överdrag för tältet av rödfärgat baggskinn och ovanpå detta, ett överdrag av tahasskinn*. *KJV: grävlingsskinn.

20. Till tabernaklet gjorde man brädor av akacieträ och ställde dem upprätt.

21. Varje bräda var tio alnar lång och varje bräda var en och en halv aln bred.

22. På varje bräda sattes två tappar, hopfogade* med varandra. Så gjorde man med alla brädorna till tabernaklet.

*KJV: med samma avstånd från varandra.

23. Och man gjorde brädor till tabernaklet, 20 brädor på södra sidan, åt söder.

24. Och man gjorde 40 socklar av silver under de 20 bräderna. Två socklar under varje bräda för dess två tappar.

25. Och på andra sidan av tabernaklet, mot norr, gjorde man 20 brädor.

26. Och deras 40 socklar av silver, två socklar under varje bräda.

27. På tabernaklets baksida*, åt väster, gjorde man sex brädor.

*KJV: tabernaklets sidor.

28. och man gjorde två brädor för tabernaklets hörn på baksidan*.

*KJV: på dess båda sidor.

29. Och de var hopfogade nertill, och likaså hopfogade upp till i en ring. Så gjorde man med dem båda, i de båda hörnen.

30. Och det var åtta brädor med sina 16 socklar av silver, två socklar under varje bräda.

31. Man gjorde fem tvärbjälkar av akacieträ, till brädorna på den ena sidan av tabernaklet, 2 Mos. 26:26.

32. och fem tvärbjälkar till brädorna

på den andra sidan av tabernaklet, och fem tvärbjälkar till brädorna på baksidan* av tabernaklet, åt väster.

*KJV: sidorna.

33. Man gjorde den mellersta tvärbjälken så att den gick tvärs över på mitten av brädorna, från den ena änden till den andra.

34. Brädorna överdrog man med guld, och ringarna där tvärbjälkarna skjuts in, gjordes av guld, och tvärbjälkarna överdrog man med guld.

35. Man gjorde förlåten* av mörkblått, purpurrött och karmosinrött och tvinnat fint lingarn. Man gjorde den i konstvävnad med keruber på.

*förhänget mellan det heliga och det allra heligaste.

2 Mos. 26:31.

36. Och till den gjorde man fyra stolpar av akacieträ, och överdrog dem med guld, krokarna till dem var av guld och man göt till dem fyra socklar av silver.

37. Och man gjorde ett förhänge vid ingången till tältet* handarbetat av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn samt tvinnat fint lingarn,

*KJV och KXII: tabernaklet.

38. och fem stolpar med sina krokar. Man överdrog dess översta del och dess band med guld men deras fem socklar var av koppar.

37 Kapitlet

Vittnesbördets ark, nådastolen, bordet, ljusstaken, rökelsealtaret och oljan.

Besalel gjorde arken av akacieträ, två och en halv aln lång och en och en halv aln bred och en och en

halv aln hög,

2 Mos. 25:10f.

2. och överdrog den med rent guld både insidan och utsidan, och gjorde en guldkant runt den.

3. Till den göt han fyra ringar av guld till dess fyra hörn, två ringar på ena sidan och två ringar på andra sidan av den.

4. Och han gjorde stänger av akacieträ, och överdrog dem med guld.

5. Stängerna sköt han in i ringarna på sidorna av arken, så att man kunde bära den.

6. Och han gjorde nådastolen av rent guld, två och en halv aln lång och en och en halv aln bred.

2 Mos. 25:17.

7. Han gjorde två keruber av guld. I hamrat arbete gjorde han dem av ett stycke, på båda ändarna av nådastolen.

8. En kerub vid den ena ändan och en kerub vid den andra ändan. I ett stycke med nådastolen gjorde han keruberna vid dess båda ändar.

9. Keruberna sträckte sina vingar uppåt, och de övertäckte nådastolen med sina vingar. Deras ansikten var vända mot varandra, mot nådastolen var kerubernas ansikten vända.

10. Han gjorde bordet av akacieträ, två alnar långt och en aln brett och en och en halv aln högt,

2 Mos. 25:23f.

11. Han överdrog det med rent guld och gjorde en kant av guld runt omkring det.

12. Han gjorde en handsbred list runt omkring, och gjorde en kant av guld för listen runt omkring det.

13. Han göt fyra ringar av guld till det och satte ringarna i de fyra hörnen vid de fyra benen.

14. Intill listen sattes ringarna som hållare för stängerna, så att man kunde bära bordet.

15. Han gjorde stängerna som bordet skulle bäras med av akacieträ och överdrog dem med guld.

16. Och han gjorde kärlen till bordet av rent guld: faten och skedarna, skålarna och kannorna som användes till att utgjuta drickoffren med.

2 Mos. 25:29.

17. Och han gjorde ljusstaken av rent guld. I hamrat arbete gjorde han ljusstaken från ett och samma stycke: foten och armarna, skålarna, knopparna och blommorna.

2 Mos. 25:31f.

18. Och sex armar utgick från dess sidor, tre armar utgick från den ena sidan av ljusstaken och tre armar utgick från den andra sidan av ljusstaken.

19. Tre skålar, formade efter mandelblommor på en arm, en knopp och en blomma, och tre skålar formade efter mandelblommor på den andra armen, en knopp och en blomma. Så var det på de sex armarna som utgick från ljusstaken.

20. På själva ljusstaken var fyra skålar formade som mandelblommor med sina knoppar och blommor.

21. En knopp sattes under det första armparet som utgick från ljusstaken i ett stycke med den, en knopp under det andra armparet i ett stycke med den, och en knopp under det tredje armparet i ett stycke med den, alltså under de sex armarna som utgick från ljusstaken.

22. Deras knoppar och deras armar var i ett stycke med den, alltsammans

ett enda hamrat stycke rent guld.

23. Och han gjorde dess sju lampor, tänger och brickor av rent guld.

24. Av en talent rent guld gjorde han den med alla dess tillbehör.

25. Och han gjorde rökelsealtaret av akacieträ. Det var fyrkantigt en aln långt och en aln brett, och två alnar högt. Hornen gjordes i ett stycke med det.

2 Mos. 30:1-2.

26. Och han överdrog det med rent guld ovanpå och på sidorna runt omkring och på hornen, och han gjorde också en kant av guld som omgav det.

27. Och till det gjorde han två ringar av guld, under kanten, i de två hörnen* på båda sidor, som hållare för stängerna som det skulle bäras med.

*KXII: på två sidor.

28. Han gjorde stängerna av akacieträ och överdrog dem med guld.

29. Och han gjorde den heliga smörjelseoljan och den rena rökelsen av väldoftande kryddor, konstmässigt tillredd*.

2. Mos. 30:35.

*KJV: enligt apotekarens arbete.

38 Kapitlet

Brännoffersaltaret, tvättkaret och förgården. Byggkostnaden.

Han gjorde brännoffersaltaret av akacieträ, fem alnar långt och fem alnar brett. Det var fyrkantigt och tre alnar högt.

2 Mos. 27:1f.

2. Och han gjorde hornen till det i de fyra hörnen. Hornen var i ett stycke med altaret, och han överdrog det med koppar.

3. Han gjorde alla slags tillbehör till altaret, kärlen, skovlarna, skålarna, gafflarna och fyrfaten. Alla dess tillbehör gjorde han av koppar.

4. Och han gjorde till altaret ett koppargaller, gjort som ett nät, och satte den nertill under avsatsen på altaret, så att det nådde upp till mitten av det. 2 Mos. 27:5.

5. Han göt fyra ringar till de fyra hörnen på koppargallret som hållare för stängerna.

6. Och han gjorde stängerna av akacieträ och överdrog dem med koppar.

7. Och han sköt stängerna in i ringarna på sidorna av altaret, så att man kunde bära det med dem. Ihåligt och av plankor gjorde han altaret.

8. Han gjorde tvättkaret av koppar och dess fot av koppar, av de speglarna, som hade tillhört de församlade kvinnorna, de som församlade sig vid ingången till uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

2 Mos. 30:18. 1 Sam. 2:22.

9. Och han gjorde förgården. På den södra sidan, åt söder, var omhängena till förgården av tvinnat fint lingarn, 100 alnar långa. 2 Mos. 27:9f.

10. Det var 20 stolpar till dem med 20 socklar av koppar. Krokarna till stolparna och deras band var av silver.

11. Och på norra sidan var omhängena 100 alnar långa, med 20 stolpar och 20 socklar av koppar till dem. Krokarna till stolparna och deras band var av silver.

12. På västra sidan var omhängena

50 alnar långa med tio stolpar och tio socklar till dem. Krokarna till stolparna och deras band var av silver.

13. Och på östra sidan åt öster, 50 alnar.

14. Omhängena på den ena sidan av porten var 15 alnar, med tre stolpar och tre socklar. Också på den andra sidan av porten till förgården, alltså både på höger och på vänster sida var omhängena 15 alnar långa med tre stolpar och tre socklar till dem.

15. Alla omhängena runt förgården var av tvinnat fint lingarn.

16. Socklarna för stolparna var av koppar, krokarna till stolparna och deras band var av silver, och dess översta del var överdragna med silver.

17. Och alla stolpar i förgården hade band av silver.

18. Och förhänget för porten till förgården gjordes med handarbete av mörkblått, purpurrött och karmosinrött tvinnat fint lingarn. Det var 20 alnar långt och fem alnar högt, efter tygets bredd, i likhet med förgårdens omhängen. 2 Mos. 27:16.

19. Och dess stolpar var fyra med fyra socklar av koppar. Krokarna och banden var av silver och dess översta del var överdragen med silver.

20. Och alla tältpluggarna till tabernaklet och till förgården runt omkring var gjort av koppar.

2 Mos. 27:19.

21. Följande är en redovisning av hur mycket som gått åt till tabernaklet, till vittnesbördets

tabernakel. Den sammanställdes enligt Mose befallning, utfört av leviterna, under ledning av Itamar, prästen Arons son.

22. Besalel, son till Uri, son till Hur, av Juda stam, utförde allt det som HERREN hade befallt Mose.

23. Och med honom var Oholiab, Ahisamaks son, av Dans stam, en gravör och skicklig hantverkare och som kunde väva i mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn samt fint lingarn.

24. Allt det guld som användes till arbetet för att färdigställa det heliga, som hade getts som offergåva, var 29 talenter och 730 siklar efter tempelvikt.

25. Det silver som gavs av menigheten vid mönstringen uppgick till 100 talenter och 1 775 siklar efter tempelvikt.

26. En beka per person, som är en halv sikel efter tempelvikt, för alla dem som blev räknade, från 20 års ålder och uppåt, 603 550 personer.

2 Mos. 30:12f. 4 Mos. 1:46.

27. De 100 talenterna silver användes till gjutningen av socklarna till helgedomen och till förlåten, 100 socklar av de 100 talenterna, en talent till varje sockel.

28. De 1 775 siklarna användes till att göra krokar till stolparna och att överdra dess översta del och att sammanbinda dem.

29. Och offergåvan av koppar var 70 talenter och 2 400 siklar.

30. Av den gjorde man socklarna till ingången till uppenbarelsetältet*

och kopparaltaret och koppargallret till det och alla tillbehör till altaret,
*KXII: vittnesbördets tabernakel.

31. och socklarna runt förgården och socklarna till förgårdens port, och alla tältpluggar till tabernaklet och förgårdens alla tältpluggar, runt omkring.

39 Kapitlet

Prästernas kläder. Tabernaklets tillhörigheter.

Av det mörkblå, purpuröda och det karmosinöda garnet gjorde man kläder för tjänsten i det heliga. Och man gjorde de heliga kläderna åt Aron, så som HERREN hade befallt Mose.

2 Mos. 28:2-4, 31:10, 35:19.

2. Efoden gjorde man av guld, av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn.

2 Mos. 28:6.

3. Och man hamrade ut guldet till tunna plåtar och skar det i trådar, så att de kunde vävas in i det mörkblå, purpuröda och karmosinöda garnet och det fina lingarnet med konstvävnad.

4. De gjorde axelstycken till den för att binda den tillsammans, med sina båda ändar fästes den ihop.

5. Det utsökta bältet som skulle sitta på Efoden, var gjort på samma sätt och i ett stycke med den, av guld, mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn, så som HERREN hade befallt Mose.

6. Och man bearbetade onyxstenarna, som var omgivna av infattningar av guld. Namnen på Israels söner var ingraverade på dem, så som man graverar ett sigill. 2 Mos. 28:9.
7. Man satte dem på efodens axelstycken, som påminnelsestenar för Israels barn, så som HERREN hade befallt Mose. 2 Mos. 28:12.
8. Man gjorde bröstskölden på samma sätt som efoden, i konstvävnad av guld, mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn. 2 Mos. 28:15.
9. Bröstplattan var fyrkantig och de hade dubbelvikt den. Den var en spann* lång och en spann* bred, dubbelvikt.
*avståndet mellan tummen och lillfingret, ca 23 cm.
10. De infattade i den fyra rader av stenar: Den första raden bestod av: en karneol, en topas och en smaragd, detta var första raden. 2 Mos. 28:17f.
11. Den andra raden: en rubin, en safir och en diamant,
12. och den tredje raden: en hyacint, en agat och en ametist,
13. och den fjärde raden: en krysolit, en onyx och en jaspis, omgivna av infattningar i guld, i sina infattningar.
14. Och stenarna var, enligt Israels söners namn, tolv, för var och ett av deras namn, ingraverade som på ett sigill, var och en med sitt namn enligt de tolv stammarna.
15. De gjorde kedjor till ändarna av bröstskölden flätade av rent guld.
16. Och de gjorde två infattningar av guld och två ringar av guld och satte de två ringarna vid de två ändarna av bröstskölden.
17. Och de fäste de två flätade guldkedjorna i de två ringarna vid bröstsköldens ändar.
18. De två ändarna på de två flätade kedjorna fäste man vid de två infattningarna och satte dem på efodens axelstycke på framsidan.
19. De gjorde två ringar av guld och satte dem vid de två ändarna av bröstskölden på kanten av den, som var på den sidan som är vänd in mot efoden.
20. De gjorde två andra ringar av guld, och fäste dem vid efodens båda axelstycken nertill på framsidan av den, vid sömmen ovanför efodens utsökta bälte.
21. De knöt fast bröstskölden genom sina ringar vid efodens ringar med en mörkblå snodd, så att den satt ovanför efodens utsökta bälte, så att bröstskölden inte skulle lossna från efoden, så som HERREN hade befallt Mose.
22. Man gjorde kåpan till efoden av vävt tyg, helt i mörkblått. 2 Mos. 28:31.
23. Det var en öppning i mitten på kåpan, som öppningen på en brynja, med en kant runt om öppningen så att den inte skulle rivs sönder.
24. På kåpans nedre fäll gjorde de granatäpplen av mörkblått, purpurrött och karmosinrött tvinnat garn.
25. De gjorde också bjällror av rent guld, och satte bjällrororna mellan granatäpplena runt hela fällen på kåpan mellan granatäpplena,
2 Mos. 28:33.
26. en bjällra och ett granatäpple, en bjällra och ett granatäpple, runt hela fällen på kåpan, som skulle bäras vid

tjänstgöringen, så som HERREN hade befallt Mose.

27. De gjorde livklädnader som var vävda av fint lingarn för Aron och för hans söner, 2 Mos. 28:39.

28. Och en turban åt Aron av fint lingarn, och behagliga turbaner av fint lingarn, och linnebenkläder av tvinnat fint lingarn,

29. Och ett bälte av tvinnat fint lingarn, och mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn, så som HERREN hade befallt Mose.

30. Man gjorde plattan av rent guld till det heliga diademet, och ingraverade på den så som man graverar på ett sigill: Helgad* åt HERREN. *KJV: HELIGHET ÅT HERREN.

*KXII: HERRENS HELIGHET. 2 Mos. 28:36.

31. De band den med ett mörkblått snöre så att den kunde fästas högt upp på turbanen, så som HERREN hade befallt Mose.

32. Så blev allt arbete på tabernaklet, uppenbarelsetältet* fullbordat. Israels barn gjorde enligt allt det som HERREN hade befallt Mose, så gjorde de. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

33. Och de förde fram tabernaklet till Mose. Tältet med alla dess tillbehör, hakarna, brädorna, tvärbjälkarna, stolparna och socklarna,

34. överdraget av röda baggsinn, överdraget av tahassinn* och förlåten som skyler, *KJV: grävlingssinn.

35. vittnesbördets ark med dess stänger och nådstolen,

36. bordet med alla dess tillbehör och skådebröden, 2 Mos. 35:13.

37. ljusstaken av rent guld med dess lampor, lamporna som skulle sättas

på den, och alla dess tillbehör, oljan till ljusstaken, 2 Mos. 31:8. 3 Mos. 24:4.

38. det gyllene altaret, smörjelseoljan och den väldoftande rökelsen, förhänget för ingången till tabernaklet,

39. kopparaltaret med dess koppargaller, stängerna och alla dess tillbehör, tvättkaret med dess fot,

40. omhängena till förgården, med dess stolpar och socklar, förhänget för porten till förgården, dess linor och tältpluggar, och alla tillbehör för tjänsten vid tabernaklet, för uppenbarelsetältet*,

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

41. kläderna till tjänsten i det heliga*, prästen Arons heliga kläder och hans söners kläder till att tjäna som präster. *KXII: helgedomen.

42. Helt i enlighet med HERRENS befallning till Mose, så hade Israels barn utfört allt arbete.

43. Och Mose inspekterade hela arbetet, och se, de hade gjort det så som HERREN hade befallt. Så hade de gjort det, och Mose välsignade dem.

40 Kapitlet

Tabernaklet sätts upp och helgas.

HERREN talade till Mose och sade:

2. På den första dagen i den första månaden skall du sätta upp tabernaklet, uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

3. Du skall sätta in vittnesbördets

ark där och avskärma den med förlåten.

2 Mos. 26:33f.

4. Du skall bära in bordet och duka det med allt som skall vara på det, och du skall bära in ljusstaken och tända* lamporna på den. *KXII: sätta.

5. Och du skall ställa upp det gyllene rökelsealtaret framför vittnesbördets ark och hänga upp förhänget för ingången till tabernaklet.

2 Mos. 26:36, 30:1.

6. Brännoffersaltaret skall du ställa framför ingången till tabernaklet, uppenbarelsetältet¹.

7. Du skall ställa tvättkaret mellan uppenbarelsetältet¹ och altaret och hålla vatten i det.

8. Och du skall sätta upp förgården runt omkring och hänga upp förhänget för porten till förgården.

9. Du skall ta smörjelseoljan och smörja tabernaklet och allt vad som finns i det och helga det och alla dess tillbehör, så att det blir heligt.

2 Mos. 30:23f.

10. Och du skall smörja brännoffersaltaret och alla dess tillbehör och helga altaret, så att altaret blir det allra heligaste.

11. Du skall smörja tvättkaret och dess fot och helga det.

12. Och du skall föra Aron och hans söner till uppenbarelsetältets¹ ingång och tvätta dem med vatten.

2 Mos. 29:4f.

13. Du skall klä Aron i de heliga kläderna, smörja honom och helga honom, så att han kan tjäna mig som präst.

14. Och du skall föra fram hans söner och klä dem i livklädnaderna.

15. Du skall smörja dem, så som du

har smort deras far, så att de kan tjäna mig som präster. För genom denna smörjelse skall de sannerligen få ett evigt prästämbete, genom alla släktled.

16. Och Mose gjorde i allt så som HERREN hade befallt honom, så gjorde han.

17. Och det skedde att tabernaklet blev uppsatt i den första månaden av det andra året på den första dagen.

18. Och Mose satte upp tabernaklet. Han fäste socklarna på det, ställde upp brädorna, sköt in tvärbjälkarna och reste upp stolparna.

19. Han bredde ut tältet över tabernaklet, och han lade tältöverdraget ovanpå det, så som HERREN hade befallt Mose.

20. Och han tog vittnesbördet* och lade det in i arken och satte stängerna på arken, och han satte nådastolen ovanpå arken,

*De tio budorden, lagtavlorna. 2 Mos. 25:16.

5 Mos. 10:5. 1 Kon. 8:9. 2 Krön. 5:10. Hebr. 9:4.

21. Sedan förde han arken in i tabernaklet och hängde upp förlåten som skylde och skärmade så av vittnesbördets ark, så som HERREN hade befallt Mose.

2 Mos. 25:10.

22. Och han ställde bordet i uppenbarelsetältet¹ vid tabernaklets norra sida, utanför förlåten,

23. och lade brödet i ordning på det inför HERREN, så som HERREN hade befallt Mose.

24. Han ställde in ljusstaken i uppenbarelsetältet¹, mitt emot bordet, på tabernaklets södra sida,

2 Mos. 25:31.

25. och han tände* lamporna inför

¹KXII: vittnesbördets tabernakel.

HERREN, så som HERREN hade befallt Mose. *KXII: satte upp.

26. Han ställde in det gyllene altaret i uppenbarelsetältet¹ framför förlåten, 27. och tände väldoftande rökelse på det, så som HERREN hade befallt Mose.

28. Han hängde upp förhänget framför ingången till tabernaklet.

29. Brännoffersaltaret ställde han upp vid ingången till tabernaklet, uppenbarelsetältet¹ och offrade brännoffret och spisoffret på det, så som HERREN hade befallt Mose.

30. Han ställde tvättkaret mellan uppenbarelsetältet¹ och altaret och fyllde det med vatten för tvättningen.

31. Och Mose och Aron och hans söner tvättade sina händer och fötter där. 2 Mos. 30:19.

32. När de gick in i uppenbarelsetältet¹ och när de trädde fram till altaret, tvättade de sig, så som HERREN hade befallt Mose.

33. Och han satte upp förgården

'KXII: vittnesbördets tabernakel.

runt omkring tabernaklet och altaret och hängde förhänget för porten av förgården. Så fullbordade Mose arbetet.

34. Då övertäckte molnskyn uppenbarelsetältet¹, och HERRENS härlighet uppfyllde tabernaklet. 4 Mos. 9:15f. 1 Kon. 8:10-11.

35. Och Mose kunde inte gå in i uppenbarelsetältet¹ eftersom molnskyn vilade över det och HERRENS härlighet uppfyllde tabernaklet.

36. Och när molnskyn höjde sig från tabernaklet bröt Israels barn upp, så gjorde de under hela sin vandring. 4 Mos. 9:17.

37. Men om molnskyn inte höjde sig, bröt de inte upp, förrän den dagen då den höjde sig.

38. Ty HERRENS molnsky vilade över tabernaklet om dagen, och eld var i den om natten, inför ögonen på hela Israels hus under hela deras vandring. 2 Mos. 13:21. 4 Mos. 14:14. 5 Mos. 1:33. Neh. 9:19. Ps. 78:14, 105:39. 1 Kor. 10:1.